

и више, ако је мушко, цијенићеш петнаест сикала, а женско десет сикала. 8. Ако је сиромаш да не може платити цијене, онда нека дође к свештенику да га у цијени свештеник, и према ономе што може дати који се завјетовао, нека га свештеник у цијени.

9. Ако би завјетовао живинце од оних јех што се приносе Господу, што год да Господу, свето је.

10. Да га не промијени ни даде друго за ово, ни добро за рђаво, ни рђаво за добро; ако ли би како промијенио живинце, онда ће бити свето и оно и друго које је дао за оно.

11. Ако ли би завјетовао живинце чисто од оних што се не приносе Господу, нека се доведе живинце пред свештеника;

12. И нека га прецијени свештеник, било добро или рђаво; и како га прецијени свештеник, тако да буде.

13. Ако би га хтио откупити, нека на цијену твоју дометне још пет дио.

14. Када би ко завјетовао кућу своју, да је света Господу, нека је прецијени свештеник, било добра или рђаво; како је прецијени свештеник, тако да буде.

15. Ако би онај који завјетје хтио откупити кућу своју, нека на цијену твоју дометне још пет дио, па нека је негов.

16. Ако би ко завјетовао Господу дио њиве своје, цијенићеш је према усјеви: гомер јечма гдје се посеје, цијенићеш педесет сикала сребра.

17. Ако би од опросне године завјетовао њиву своју, нека остане по цијену твоју цијени.

18. Ако ли последије опросне године завјетје њиву своју, тада нека му свештеник прорачуна новце према броју година које остају до опросне године, и нека се одбије од твоје цијене.

19. И ако би хтио откупити њиву своју онај ко је завјетје, нека дометне на цијену твоју још пет дио, и нека буде његова.

20. Али ако не откупи њиве, и њива се прода другоме, не може се више откупити;

21. Него ће она њива, кад се опроси опросне године, бити света Господу, као њива завјетована, свештеникова нека буде.

22. Ако ли би ко завјетовао Господу њиву купљену, која није достојане ве гово,

23. Свештеник нека му прорачуна цијену до године опросне, и нека у онај дан да ту цијену да буде ствар света Господу.

24. А године опросне да се врати њива на ономе од кога је купљена, чије је достојане она њива.

25. А свака цијена твоја нека буде на сикле свете, а у сикалу има двадесет новаца.

26. Али привина од стове, које су Господње, нико да не завјетје, било говече или ситна стока, јер је Господње.

27. Ако ли би било од животиња нечистијех, онда нека откупи по твојој цијени дометнуту пет дио озго; ако ли се не откупи, нека се прода по твојој цијени.

28. Алл ни једна ствар завјетована, што ко завјетје Господу од чега му драго што има, од људи или од стове или од њиве своје, да се не продаје ни откупљује; свака ствар завјетована светнија је над свештенима Господу.

29. Живинце завјетовано, које човјек завјетје, да се не откупљује, него да се убије.

30. И сваки десетак земаљски од усјева земаљскога и од воља, Господњи је, светнија је Господу.

31. Али ко би хтио откупити што десетка својета, нека на цијену дометне још пет дио.

32. И десетак од говеда и од ситне стове, које дође под штап пастирски десето, да је свето Господу.

33. Да се не бира добро ни рђаво, ни да се мјења; ако ли би се како год промијенило, онда нека буде и оно и друго промијенено света ствар, и да се не откупи.

34. Ово су заповијести које заповједа Господ Мојсију за синове Израјљеве на гори Синајској.

ЧЕТВРТА КЊИГА МОЈСИЈЕВА.

КОЈА СЕ ЗОВЕ БРОЈЕВИ.

ГЛАВА 1.

19. Како бјеше Господ заповједао Мојсију, тако их изброји у пустињи Синајској.

20. И бјеше синова првенца Израјљева Рувима, рода њихова по породицама њиховијех, кад се изброји по именима њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкешине од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

21. Бјеше их избројенијех од племена Рувимова четрдесет и шест тисућа и пет стотина.

22. Синова Симеуновијех, рода њихова по породицама њиховијех и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкешине од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

23. Бјеше их избројенијех од племена Симеунова педесет и девет тисућа и три стотине.

24. Синова Гадовијех, рода њихова по породицама њиховијех и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкешине од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

25. Бјеше их избројенијех од племена Гадова четрдесет и пет тисућа, шест стотина и педесет.

26. Синова Јудинијех, рода њихова по породицама њиховијех и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкешине од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

27. Бјеше их избројенијех од племена Јудина седамдесет и четири тисуће и шест стотина.

28. Синова Исхаровијех, рода њихова по породицама њиховијех и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкешине од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

29. Бјеше их избројенијех од племена Исхарова педесет и четири тисуће и четири стотине.

30. Синова Завулоновијех, рода њихова по породицама њиховијех и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкешине од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

31. Бјеше их избројенијех од племена Завулонова педесет и четири тисуће и четири стотине.

32. Синова Јаковлеви, рода њихова по породицама њиховијех и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкешине од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

33. Бјеше их избројенијех од племена Јаковлевијех седамдесет и четири тисуће и четири стотине.

34. Синова Јаковлеви, рода њихова по породицама њиховијех и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкешине од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

35. Бјеше их избројенијех од племена Јаковлевијех седамдесет и четири тисуће и четири стотине.

36. Синова Јаковлеви, рода њихова по породицама њиховијех и по домовима отаца њиховијех, кад се изброји по именима с главе на главу све мушкешине од двадесет година и више, што могаше ићи на војску,

37. Бјеше их избројенијех од племена Јаковлевијех седамдесет и четири тисуће и четири стотине.

јево, и постави га пред Ароном свештеником да му служи,
7. И да раде за њ и за сав збор пред шатором од састанка служећи шатору.
8. И да чувају све посуђе у шатору од састанка, и да страже за синове Израјљеве служећи шатору.
9. Па ћеш дати Левите Арому и синовима његовима; они су даровани њему између синова Израјљевих.
10. А Арона и синове његове постави да врше свештеничку службу своју; ако ли би ко други приступио, да се погуби.

11. Још рече Господ Мојсију говорећи:
12. Ево узех Левите између синова Израјљевих за све првене што отвору матерницу међу синовима Израјљевим; за то ће моји бити Левити.
13. Јер је мој сваки првенац; од онога дана кад побих све првене у земљи Мисирској, посветих себи свакога првенца у Израјљу од човјека до живинчета; моји ће бити, ја сам Господ.

14. Још рече Господ Мојсију у пустињи Синајској говорећи:

15. Изброј синове Левијеве по домовима отаца њихових, по породицама њиховим, све мушкарце од мјесеца дана и више избори.

16. И Мојсије их изброји по заповијести Господњој, како му би заповиједено.

17. И бјеху синови Левијеви по имени ови: Гирсон и Кат и Мерарије.

18. А ово су имена синова Гирсоновијех по породицама њиховим: Ловеније и Семј.

19. А синови Катови по породицама својим: Амрам и Исар, Хеврон и Озјало.
20. А синови Мераријеви по породицама својим: Малије и Мусије. То су породице Левитске по домовима отаца својих.

21. Од Гирсона породица Ловенијева и породица Семјејева. То су породице Гирсонове.

22. А избројенијех међу њима, кад се изброја све мушкарце од мјесеца дана и више, бјеше их избројенијех свега седам тисућа и пет стотина.

23. Породице Гирсонове стајаху у обзору иза шатора са запада.

24. А старјешина од дома отачкога у породицама Гирсоновим бјеше Елсаф син Данлов.

25. А синови Гирсонови чуваху у шатору од састанка шатор и наслон, покривач његов и завјес на вратима шатора од састанка.

26. И завјесе од тријема и завјес на вратима од тријема што је ово шатора и око олтара, и ужа његова за сваку потребу његову.

27. А од Ката бјеше породица Амрамова и породица Исарова и породица Хевронова и породица Озјалова. То су породице Катове.

28. Свега мушкарца од мјесеца дана и више бјеше на број осам тисућа и шест стотина, који служаху око светиње.

29. Породице синова Катовијех стајаху у обзору од шатора с југа.

30. А старјешина од дома отачкога у породицама Катовијех бјеше Елсафан син Озјалов.

31. А они чуваху ковчег и сто и свијетљак и олтар и посуђе у светињи којим служе, и завјес, и све што припада к њему.

32. А старјешина над старјешинама Левитским бјеше Елсафар син Арона ји чувају светињу.

33. А од Мерарија бјеше породица Малијева и породица Мусијева. То су породице Мераријеве.

34. И бјеше их избројенијех, кад се изброји све мушкарце од мјесеца дана и више, шест тисућа и двије ста.

35. А старјешина од дома отачкога у породицама Мераријевим бјеше Сурило син Авихејев; они стајаху у обзору од шатора са сјевера.

36. И синови Мераријеви чуваху да све од шатора и придеворнице његове и ступце његове и столице његове и све справе његове и све што к њему припада.

37. И ступце од тријема у наоколо и столице њихове и коље и ужа њихова.

38. А пред шатором од састанка с истока стајаху у обзору Мојсије и Арон и синови његови чувајући светињу за синове Израјљеве; а да ко други приступи, погинуо би.

39. А свега Левита кад их изброји Мојсије и Арон по заповијести Господњој по породицама њиховим, свега мушкарца од мјесеца дана и више, бјеше двадесет и двије тисуће.

40. И Господ рече Мојсију: изброј све првене мушке међу синовима Израјљевим од мјесеца дана и више, и сабери број имена њиховијех.

41. И узми Левите за мене (ја сам Господ) мјесто свијех првенца међу синовима Израјљевим и стоку Левитску мјесто свијех првенца од стоке синова Израјљевих.

42. И изброји Мојсије, како му заповиједи Господ, све првене међу синовима Израјљевим;

43. И свега првенца мушких, кад се избројаше по именима од једнога зрјесца и више, бјеше избројенијех двадесет и двије тисуће и двије ста и седамдесет и три.

44. И Господ рече Мојсију говорећи:
45. Узми Левите мјесто свијех првенца међу синовима Израјљевим и стоку Левитску мјесто стоке њихове.

46. А да се откупе они двије ста и седамдесет и три, што има првенца међу синовима Израјљевим више него Левита,

47. Узми по пет сикала од главе, узми по светом сикалу (а у тај сикал иде двадесет гера).

48. И поди те новце Арому и синовима његовима, откупи за оне који прелазе број њихов.

49. И узме Мојсије откуп од оних који остане преко оних који бише промијењени за Левите:

50. И узме новце од првенца синова Израјљевих, тисућу и три ста и шездесет и пет сикала, по светом сикалу.

51. И даде Мојсије тај откуп Арому и синовима његовима по заповијести Господњој, као што заповиједи Господ Мојсију.

ГЛАВА 4.

Још рече Господ Мојсију и Арому говорећи:

2. Изброј синове Катове између синова Левијевих по породицама њиховим и по домовима отаца њиховијех.

3. Од тридесет година и више до педесет година све који су за посао да могу радити послове у шатору од састанка.

4. А ово ће бити посао синовима Кат

товијем у шатору од састанка, у светињи над светињама:

5. Кад полази војска, доћи ће Арон са синовима својим, и скинуће завјес с врата, и покриће њим ковчег од светињанства.

6. Па ће по њему простријети покривач од коња јазавчић, и отог ће простријети простирач од саме порфире, и провучи ће му полуце.

7. И по столу за хљебове постављене нека простру простирач од порфире и нека метну на њ здреле и чаше и вједра и куглице, и хљеб свагда нека је на њему.

8. Па врх тога нека простру простирач од врвца, и нека покрију покривачем од коња јазавчић, и нека му провучу полуце.

9. И нека узму простирач од порфире и покрију свијетљак и жишке његове и усекаче његове и лопатице његове и све судове за уље, којима служе око њега.

10. И нека га са свијем справама његовима завину у покривач од коња јазавчић, и метну га на полуце.

11. И по златном олтару нека простру простирач од порфире и покрију га покривачем од коња јазавчић, и провучу му полуце.

12. И нека узму све справе за службу, којима служе у светињи, и нека их метну у простирач од порфире и завину у покривач од коња јазавчић, и метну на полуце.

13. И нека омету пелес с олтара и по олтару простру простирач од скерлена,

14. И нека метну на њ све справе његове, којима служе на њему, клијешта, вљашке, лопатице и котлице и све справе за олтар, и нека га покрију покривачем од коња јазавчић, па му провучу полуце.

15. И кад то сврши Арон и синови његови и завину светињу и све справе за светињу, да пође војска, онда нека дођу синови Катови да носе, али нека се не догану ни једне ствари свега, да не погину. То је посао синова Катовијех у шатору од састанка.

16. А Елсазар син Арона свештеника нека се стара за уље за видјело, и за кад мириси, и за жртву снагдашњу, и за уље помазања, нека пази на

сав шатор и на све што је у њему, на светињу и на посуђе њезино.

17. И рече Господ Мојсију и Ароњу говорећи:

18. Немојте да се истријеби кољено породица Каговијех између Левита.

19. Него им учините ово да би остали живи и не би помрли кад приступају к светињи над светињима: Арон и синови његови нека дођу и одреде свакому шта ће који радити и шта ће носити.

20. А они нека не долазе да гледају кад се завјају свете ствари, да не помру.

21. Опет рече Господ Мојсију говорећи:

22. Изброј и синове Гирсонове по домовама отаца њиховијех и по породицама њиховијех,

23. Од тридесет година и више до педесет година изброј их све који су за службу да могу служити у шатору од састанка.

24. Оно је посао породицама Гирсоновијем што ће радити и носити:

25. Нека носе завјесе од наслона и шатор од састанка, покривач његов и покривач од кожа јазавчијих што је озго на њему, и завјес на уласку у шатор од састанка,

26. И завјесе од тријема и завјес на вратима од тријема што је око шатора и око олтара, и ужа њихова и све посуђе за службу њихову и што год треба око тога радити нека раде.

27. По наредби Ароновој и синова његовијех нека бива сва служба синова Гирсоновијех за све што ће носити и што ће радити, и оставите им нека чувају све што су дужни носити.

28. То је служба породица синова Гирсоновијех у шатору од састанка; а Итамар син Арона свештеник нека управља њима.

29. Изброј и синове Мераријеве по породицама њиховијех и по домовима отаца њиховијех,

30. Од тридесет година и више до педесет година изброј их све који су за службу да могу служити у шатору од састанка.

31. А ово им је дужност носити осим све службе њихове у шатору од састанка: Даске од шатора и пријевор-

нице његове и ступце његове и стопице њихове и колбе њихове, и ужа њихова, и све справе њихове, и што год треба за те ствари; а поименце избројте све справе што ће они носити.

32. И ступце од тријема у наволо, и стопице њихове и колбе њихове, и ужа њихова, и све справе њихове, и што год треба за те ствари; а поименце избројте све справе што ће они носити.

33. То је служба породица синова Мераријевих што су дужни радити у шатору од састанка под руком Итамара сина Арона свештеника.

34. И изброј Мојсије и Арон с њезовима народним синове Кагове по породицама њиховијех и по домовима отаца њиховијех,

35. Од тридесет година и више до педесет година све који су за службу да могу служити у шатору од састанка.

36. И бјеше их избројенијех по породицама њиховијех двије тисуће и седам стотина и педесет.

37. То су избројени из породица Каговијех што бјеху за службу у шатору од састанка, које изброји Мојсије и Арон, као што заповједи Господ преко Мојсија.

38. А синова Гирсоновијех по породицама њиховијех и по домовима отаца њиховијех бјеше избројенијех,

39. Од тридесет година и више до педесет година, свијех што бјаху за службу да служе у шатору од састанка,

40. Бјеше их избројенијех по породицама њиховијех двије тисуће и шест стотина и тридесет.

41. То су избројени из породица синова Гирсоновијех, што бјеху за службу у шатору од састанка, које изброји Мојсије и Арон по заповјести Господовој.

42. А из породица синова Мераријевих по породицама њиховијех и по домовима отаца њиховијех бјеше из-

бројенијех,

43. Од тридесет година и више до педесет година, свијех што бјаху за службу да служе у шатору од састанка,

44. Бјеше их избројенијех по породицама њиховијех три тисуће и двије стотина и тридесет.

45. То су избројени из породица синова Мераријевих, које изброји Мојсије и Арон као што заповједи Господ преко Мојсија.

46. А света бјеше избројенијех Левита,

које изброји Мојсије и Арон с њезовима Израјљивим по породицама њиховијех и по домовима отаца њиховијех,

47. Од тридесет година и више до педесет година, што бјеху за службу да служе и да носе у шатору од састанка,

48. Света их бјеше избројенијех осам тисућа и пет стотина и осамдесет.

49. Како Господ заповједи преко Мојсија, бјеше избројени, сваки за оно што треба да ради и да носи; и избројени бјеше они које је Господ заповједио Мојсију да се изброје.

ГЛАВА 5.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Заповједи синовима Израјљивијем нека истражују из окола све губаве и све којима тече сјеме и све који су се осврнули о мртваци,

3. Био човјек или жена, истријејте, иза окола истрајте их, да не сјерне окола онима међу којима наставам.

4. И учинише тако синови Израјљиви, и истраже их из окола; како Господ каза Мојсију, тако учинише синови Израјљиви.

5. Још рече Господ Мојсију говорећи:

6. Речи синовима Израјљивијем: Човјек или жена кад учини каквав грјех људски, те згрјешеши Господу, и буде она душа крива,

7. Тада нека признаду грјех који су учинили, и ко је крив нека врати цијело дио и да оному коме је сјервио.

8. И ако онај нема никога кому би припала напанада за штету, нека се да Господу и нека буде свештенику осим овна за очишћење којим ће га очистити.

9. Тако и сваки принос између свијех ствари које посећују синови Израјљиви и доносе свештенику, његов нека буде;

10. И што год во посвета, нека је негово, и што год во да свештенику, нека је његово.

11. Још рече Господ Мојсију говорећи:

12. Каже синовима Израјљивим и реци им: Чја је жена застранила те би му згрјешила,

13. И други би је облежао, а муж њезин не би знао, него би она загајила

дара њезина спомен, и запали на ол-

тада се осврнула, и не би било свиједо-ва на њу, нити би се затекла,

14. А њему би дошла сумња љубавна, те би из љубави сумњао на своју женту, а она би била осврњена; или би му дошла сумња љубавна те би из љубави сумњао на своју женту; а она не би била осврњена,

15. Онда нека муж доведе жену своју к свештенику, и нека донесе за њу принос њезин, десети дио сјеке брашна јечменага, али нека га не полаже у љем и нека не метне на њ када, јер је принос за сумњу љубавну, дар за спомен да се спомене грјех;

16. И нека је свештеник приведе и постави пред Господом.

17. И нека узме свештеник свете воде у суд земљани; и праха с пода у шатору нека узме и усне у воду.

18. И поставивши свештеник жену пред Господом нека јој открије главу и метне јој на руке дар за спомен, који је дар за сумњу љубавну; а свештеник нека држи у руци својој горку воду, која носи проклетство.

19. И нека свештеник закуне жену, и рече јој: ако није нико спавао с тобом, и ако нијеси застранила од мужа својега на нечистоту, нека ти не буде ништа од ове воде горке, која носи проклетство.

20. Ако ли си застранила од мужа својега и осврнула се, и ко год други осим мужа твојега спавао с тобом,

21. Тада свештеник заклињући жену нека је прокуне и рече жени: да те Господ постави за укалин и за клетву у народу твој учинивши да ти бедарс снадне а трбух отече.

22. И нека ти ова вода пролета уђе у пријева да ти отече трбух и да ти бедаро снадне. А жена нека рече: амин,

23. Тада нека напише свештеник те клетве и књигу, и нека их спере водом горком.

24. И нека да жени да се напије горке воде проклете да уђе у њу вода проклетача и буде горка.

25. И нека узме свештеник из руку женту дар за сумњу љубавну, и обрне дар пред Господом и принесе га на олтару.

26. И нека узме свештеник у шаку од дара њезина спомен, и запали на ол-

таду, па онда нека да жени воду да попије.

27. А кад јој да воду да пије, ако се буде осварила и учинила нејеру мужу својему, онда ће ући вода проклету у њу и постаће горка, и грбух ће јој отећи и снасти бедру, и она ће женом на постати уљин у народу својем.

28. Ако ли се не буде осварила женом, нешто буде чиста, не ће јој бити ништа и имаће дјете.

29. Ово је закон за сумбу љубавну, кад жена застрани од мужа својега, и освари се;

30. Или кад коме дође сумња љубавна те послужа из љубави на жену своју и постави је пред Господом и сврши јој свештенике све по овом закону.

31. И муж да је прост од грјеха, али жена да носи своје безаконје.

ГЛАВА 6.

Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Реци синовима Израјелићима, и кажи им: кад човјек или жена учини завет назирејски, да буде назиреј Господу,

3. Нека се уздржава од вина и сидовита пића, и нека не пије ота ни свогота ни ота од сидовита пића нити какота пића од грозља и нека не једе грозља ни новота ни сухога.

4. Докле год траје његово назирејство нека не једе ништа од винове лозе, ни зрна ни љуске.

5. Докле траје његово назирејство, нека му бритва не приђе преко главе; докле се не наврше дани за које се учинио назиреј Господу, нека буде свет и нека оставља косу на глави својој.

6. Докле трају дани за које се учинио назиреј Господу, нека не пристула в мртвацу.

7. Ни за оцем својим ни за матером својом ни за братом својим ни за сестром својом, нека се за њима не сврши кад умре; јер је назирејство Бога његова на глави његовој.

8. Докле год траје назирејство његово, свет је Господу.

9. Ако ли би ко умрло до њега на пречац, те би осварио назирејство главо те његове, нека обрије главу своју у дан чиншења својега, седми дан нека је обрије.

10. А осми дан нека донесе двије грлице или два голубића свештенику на врата шатора од састака.

11. И свештеник нека зготови од једнога жртву за грјех а од другога жртву палежницу, и нека га очисти од онога што је згрјешило код мртваца; тако ће посветити главу његову у тај дан.

12. И нека одијели Господу дане назирејства својега, и донесе јатње од године за крвину; а пређашњи дани пропадају, јер му се осврнуло назирејство.

13. А ово је закон за назиреје: кад се наврше дани назирејству његову, нека дође на врата шатора од састака,

14. И нека донесе за жртву Господу јатње мушко од године здраво за жртву палежницу, и јатње женско од године здраво за грјех, и овна здраво за жртву захвалну.

15. И котарнику хљебова пријесијех, волача од бијелога брашна замијесијех с уљем, и погача пријесијех намазанијех уљем, с даром њиховијех и с наљевом њиховијех.

16. А то ће свештеник пријетији пред Господом и учинити жртву за грјех његов и жртву његову палежницу.

17. А овна ће пријетији на жртву захвалну Господу с котарником пријесијех хљебова; пријетије свештеник и дар његов и наљев његов.

18. Тада назиреј нека обрије главу својега назирејства на вратима шатора од састака; и узев косу назирејства својега нека је метне у огњак који је под жртвом захвалном.

19. И свештеник нека узме племе кухано од овна и један кољач пријесан из котарнице и једну погачу пријесну, и нека метне на руке назиреју, по што обрије назирејство своје.

20. И свештеник нека обрије те ствари на жртву обртану пред Господом; то је светиња, која припада свештенику осим груди обртаних и плеча по димутота; а последије тога назиреј може пити вина.

21. То је закон за назиреја који се завјетје, и то је принос његов Господу за назирејство његово, осам овога што би више могао учинити; њавак му буде завет којим се завјетје, тако нека учини осли закона својега назирејства.

22. Још рече Господ Мојсију говорећи:

23. Реци Ароу и синовима његовима и кажи: овако благосиљајте синове Израјелићеве говорећи им:

24. Да те благослови Господ и да те чува!

25. Да те обасја Господ лицем својим и буде ти милостив!

26. Да Господ обрати лице своје к теби и даде ти мир!

27. И нека призивају име моје на синове Израјелићеве, и ја ћу их благословити.

ГЛАВА 7.

И онај дан кад Мојсије сврши и подиже шатор, и кад га помаза и освети са свијем посуђем његовијем и олтар са свијем посуђем његовијем, кад помаза и освети,

2. Донесоше кнезови Израјелићеви, старешине у доловима отаца својих, кнезови над племенима и поглавари од овијех који бише избројени,

3. Донесоше прилог свој пред Господа, шесторо кола покривена и двацест волова, једна кола два кнеза и по једнога вола сваки, и донесоше пред шатор.

4. А Господ рече Мојсију говорећи:

5. Узми то од њих да буде за службу у шатору од састанка, и подиј Левитима, свакому према служби његовој. И узме Мојсије кола и волове, и даде их Левитима.

7. Двоја кола и четири вола даде синовима Гирсоновијем према служби њиховој.

8. А остала четвора кола и осам волова даде синовима Мераријевим према служби њиховој под управом Итамара сина Арона свештеника.

9. А синовима Каговијем не даде ништа, јер им посао бијаше служити светињи, и пошаша на раменама.

10. И донесоше кнезови да се посетити олтар кад би помазан, донесоше кнезови прилоге своје пред олтар.

11. А Господ рече Мојсију: један кнез у један дан а други кнез у други дан нека донесе своје прилоге да се посетити олтар.

12. И први дан донесе прилог свој Насон син Аминадавов од племена Јудина;

13. А прилог његов бјеше једна златна сребрна од сто и тридесет сикала, једна чапа сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом; а обоје пуно брашна бијелога помијешана с уљем за дар;

14. Једна кадионица златна од десет сикала, пуна када;

15. Једно теле, један ован, једно јатње од године за жртву палежницу;

16. Један јарац за грјех;

17. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Насона сина Аминадавова.

18. Други дан донесе Натанаило син Согаров, кнез племена Исхарова,

19. Донесе прилог свој: једну златну сребрну од сто и тридесет сикала, једну чапу сребрну од седамдесет сикала по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

20. Једну кадионицу златну од десет сикала пуна када;

21. Једно теле, једнога овна, једно јатње од године за жртву палежницу;

22. Једнога јарца за грјех;

23. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Натанаила сина Согарова.

24. Трећи дан донесе кнез синова Зануловијех, Елијав син Хелонов;

25. Његов прилог бјеше: једна златна сребрна од сто и тридесет сикала, једна чапа сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, а обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

26. Једна кадионица златна од десет сикала пуна када;

27. Једно теле, један ован, једно јатње од године за жртву палежницу;

28. Један јарац за грјех;

29. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елијава сина Хелонина.

30. Четврти дан донесе кнез синова Рувиловијех Елисур син Седујуров;

31. Прилог његов бјеше: једна златна сребрна од сто и тридесет сикала, једна чапа сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помијешана с уљем за дар;

32. Једна кадоница златна од десет сикала пуна када;
33. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
34. Један јарац за гријех;
35. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Еласура сина Седутурова.
36. Петнаест дан *домесе* кнез синова Сирисадејевих Саамаило син Сурисадејев; једна здељка чапа сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помјешана с уљем за дар;
37. Једна кадоница златна од десет сикала пуна када;
38. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
39. Један јарац за гријех;
40. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Саамаила сина Сурисадејева.
41. Шести дан *домесе* кнез синова Гадомвијех Елисаф син Рагуилов;
42. Прилог његов бјеше: једна здељка чапа сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помјешана с уљем за дар;
43. Једна кадоница златна од десет сикала пуна када;
44. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
45. Један јарац за гријех;
46. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Елисафа сина Рагуилова.
47. Седми дан *домесе* кнез синова Јеремовијех Елисама син Емијудов;
48. Прилог његов бјеше: једна здељка чапа сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помјешана с уљем за дар;
49. Једна кадоница златна од десет сикала пуна када;
50. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
51. Један јарац за гријех;
52. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца

- једна чапа сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помјешана с уљем за дар;
74. Једна кадоница златна од десет сикала пуна када;
75. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
76. Један јарац за гријех;
77. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Фагаила сина Ехранова.
78. Дванаести дан *домесе* кнез синова Неоталимовијех Ахиреј син Еванов;
79. Прилог његов бјеше: једна здељка чапа сребрна од сто и тридесет сикала, једна чапа сребрна од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помјешана с уљем за дар;
80. Једна кадоница златна од десет сикала пуна када;
81. Једно теле, један ован, једно јагње од године за жртву паљеницу;
82. Један јарац за гријех;
83. А за жртву захвалну два вола, пет овнова, пет јараца, пет јагањаца од године. То би прилог Ахиреја сина Еванова.
84. То је *тризак* од кнезова Израјилевих да се посвети олтар по што би понаван: дванаест здеља сребријех, дванаест чапа сребријех, дванаест кадоница златнијех;
85. Свака здеља сребрна од сто и тридесет сикала, и свака чапа од седамдесет сикала, по сиклу светом, обоје пуно бијелога брашна помјешана с уљем за дар;
86. Дванаест кадоница златнијех пуно бијелога брашна помјешана с уљем за дар;
87. Свака стока за жртву паљеницу дванаест телана, дванаест овнова, два јагањаца од године с даром синова, и јараца дванаест за гријех;
88. А свага стока за жртву захвалну дванаест и четири вола, шездесет овнова, шездесет јараца, шездесет јагањаца од године. То би *тризак* да се посвети олтар, по што би понаван.
89. И кад Мојсије улажаше у шатор да чујаше глас гдје му говори са заклопца што бјеше на ковчегу од сје-

доначанства између два херувима; и говораше му.

ГЛАВА 8.

И рече Господ Мојсију говорети:

2. Кажи Арону и реци му: кад запалиш жичке, седам жижака нека свијетли спрјед на свијетњаку.
3. И учини Арон тако, и запали жичке да свијетле спрјед на свијетњаку, као што Господ заповједа Мојсију.
4. А свијетњак бјеше скован од злата, и ступац му и пријеке сковано; по прилици коју показа Господ Мојсију тако бјеше начини свијетњака.
5. Још рече Господ Мојсију говорети:
6. Узми Левите између синова Израјилевих, и очисти их.
7. А учини им ово да их очистиш: попроси их водом очистиња, а они нека обрићу све тијело своје и оперу хаљине своје, и очистиће се.
8. По том нека узму теле с даром уз нега, бијелим брашном помјешаним с уљем; и друго теле узми за гријех.
9. Па доведи Левите пред шатор од састанка, и сазови сав збор синова Израјилевих.
10. И доведи Левите пред Господа, и нека метну синови Израјилеви руке своје на Левите.
11. И Арон нека принесе Левите Господу за принос од синова Израјилевих да врше службу Господу.
12. А Левити нека метну руке своје на главе теорима, па принеси једно теле за гријех а друго на жртву паљеницу Господу да се очисте Левити.
13. И постави Левите пред Ароном и синовима његовијех, и принеси их за принос Господу.
14. И одвој Левите између синова Израјилевих да буду моји Левити.
15. А послјем нека дођу Левити да служе у шатору од састанка, кад их очистиш и принесиш за принос.
16. Јер су мени дани између синова Израјилевих; за све што отвориш материју, за све првенце између синова Израјилевих узех њих.
17. Јер је мој сваки првенац међу синовима Израјилевих и од људи и од стоке; овај дан кад побих све првенце у земљи Мисирској, посветио сам их себи.

18. А Левите узех за све приенце синова Израјљевих.

19. И дадох Левите на дар Ароу и синовима његовима између синова Израјљевих, да служе мјесто синова Израјљевих у шатору од састанка, и да буду откуп за синове Израјљеве, да не би долазио помор на синове Израјљеве, кад би приступали к светињи синови Израјљеве.

20. И учини Мојсије и Арон и вас збор синова Израјљевих. Левитима све што заповједи Господ Мојсију за Левите, тако им учинише синови Израјљеве.

21. И очистише се Левити, и опраше хаљине своје, и принесе их Арон за принос пред Господом, и очисти их Арон да би били чисти.

22. И онда тек приступише Левити да врше службу своју у шатору од састанка пред Ароном и пред синовима његовима; као што заповједи Господ Мојсију за Левите, тако им учинише.

23. И олет рече Господ Мојсију говорећи:
24. И ово је за Левите: од двадесет и пет година и више нека ступају у службу да служе у шатору од састанка.

25. А кад коме буде педесет година, нека излази из те службе и више нека не служи.

26. Али нека служи браћи својој у шатору од састанка радећи што треба радити, а сам нека не врши службу. Тако учини Левитима за послове њихове.

ГЛАВА 9.

Још рече Господ Мојсију у пустињи Синајској друге године по изласку њихову из земље Мисирске првога мјесеца, говорећи:

2. Нека славе синови Израјљеве пасху у одређено вријеме.

3. Четрнаестога дана овога мјесеца у вече славите је у одређено вријеме, по свијем законима и по свијем уредбама њезинијех славите је.

4. И рече Мојсије синовима Израјљевима да славе пасху.
5. И славише пасху првога мјесеца четрнаестога дана у вече у пустињи Синајској; како беше Господ заповједио Мојсију, све онако учинише синови Израјљеве.

6. А бијашу неки који се оскрпнише

о мртваца те не могаху славити пасхе онај дан; и дођоше исти дан пред Мојсија и пред Арона;

7. И рекоше му људи они: ми смо нечисти од мртваца; за што да нам није слободно пријети жртву Господу у вријеме заједно са синовима Израјљевима?

8. А Мојсије им рече: станите да чујем шта ће заповједити Господ за вас.

9. А Господ рече Мојсију говорећи:
10. Кажу синовима Израјљевима и рече: ко би био нечист од мртваца или би био на даљњем путу између вас напознати, да се нечисти од мртваца, нека слави пасху Господу.

11. Другога мјесеца четрнаестога дана у вече нека је славе, с пријеснијем хљебом и с горјаким зељем нека је једу.

12. Нека не остављају од ње ништа до јутра, и кости да јој не преломе, по свему закону за пасху нека је славе.

13. А ко је чист и није на путу, на би пропустно славити пасху, да се истријеби душа она из народа својега, јер не принесе Господу жртве на вријеме, гријех свој нека носи онај чојек.

14. И ако би сеђу нама живио странац и славио би пасху Господу, по закону и уредби за пасху нека је слави; а закон да вам је једнак и странцу и оному ко се родио у земљи.

15. А у који дан би подигнут шатор, поври облак шатор над наслоном од свједочанства; а у вече беше над шатором као овањ до јутра.

16. Тако бијаше једнако: облак га заклаваше, али ноћу бијаше као овањ.
17. И кад би се облак подигао изнад шатора, тада полажаху синови Израјљеве, а где би стао облак, ондаје се устављаху синови Израјљеве.

18. По заповијести Господњој пољиху у одређено вријеме.
19. Четрнаестога дана овога мјесеца у вече славите је у одређено вријеме, по свијем законима и по свијем уредбама њезинијех славите је.

20. И кад облак над шатором, они славише пасху првога мјесеца четрнаестога дана у вече у пустињи Синајској; како беше Господ заповједио Мојсију, све онако учинише синови Израјљеве.

21. И кад облак бијаше над шатором мало дана, по заповијести Господњој стајаху у околу и по заповијести Господњој полажаху.

21. Кад би пак облак стајао од вечера до јутра, а у јутру би се подигао облак, тада полажаху; овај дану или ноћу, кад би се облак подигао, они полажаху.

22. Ако ли би два дана или мјесец дана или годину облак стајао над шатором, стајаху у околу синови Израјљеве и не полажаху, а како би се подигао, они полажаху.

23. По заповијести Господњој стајаху у око, и по заповијести Господњој полажаху; и свршиваху што треба свршити Господу, као што беше заповједио Господ преко Мојсија.

ГЛАВА 10.

Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Начини себи двије трубе од сребра, јоване да буду; њима њеш сазивати збор и заповиједати да полази војска.

3. Кад обе заграбе, тада нека се скупља к теби сав збор на врата шатора од састанка.

4. А кад једна заграбу, тада нека се скупљају к теби кнезови, главари од ступава Израјљевих.

5. А кад заграбује потресајући, тада нека се крсе око који лези према истоку.

6. А кад заграбује други пут потресајући, онда нека се крсе око који је према југу; потресајући нека се труба кад треба да пођу.

7. А кад сазивате збор, трубите, али не потресајући.

8. А нека трубе у трубе синови Аронови свештеници; то да вам је уредба вјечна од кољена до кољена.

9. И кад пођете на војску у земљи својој на непријатеља који удари на вас, трубите у трубе потресајући; и Господ Бог ваш опоменте вас се, и сачуваће се од непријатеља својих.

10. Тако и у дан весеља својега и на празнике своје и почетке мјесеца својих трубите у трубе приносима жртве своје наљенице и жртве своје захвалне, и биле вам сином пред Богом вашим. Ја сам Господ Бог ваш.

11. И у двадесети дан другога мјесеца друге године подиже се облак изнад шатора од свједочанства.

12. И пођоше синови Израјљеве сво-

13. Тако пођоше први пут, као што Господ заповједи преко Мојсија.

14. И пође напријед застава војске синова Јудинијех у четама својим; и нава војском њиховом беше Насон син Аминдавов;

15. А нава војском племена синова Исхаровијех Натанаило син Согаров;

16. А нава војском племена синова Забулоновијех Елијав син Хеловов.

17. И сложеше шатор, на пођоше синови Гирсонови и синови Мераријеви носећи шатор.

18. По том пође застава војске синова Рувимовијех у четама својим, а нава њиховом војском беше Елисур син Сеајиуров;

19. А нава војском племена синова Симеоновијех Саламилло син Сурисајајев,

20. А нава војском племена синова Гадовијех Елисаф син Рагуилов.

21. И пођоше синови Катови носећи светину, да би они подигли шатор докде ови дођу.

22. По том пође застава војске синова Јефремовијех у четама својим, а нава војском њиховом беше Елисама син Емјудов,

23. А нава војском племена синова Манасијиних Гамадилло син Фадасуров,

24. А нава војском племена синова Венијаминових Авидан син Гадонијев.

25. Најпослије пође застава војске синова Дановијех у четама својим, зава војска, и нава војском њиховом беше Ахирезер син Амисајајев,

26. А нава војском племена синова Асировијех Фагаило син Ехранов,

27. А нава војском племена синова Нефталимовијех Ахиреј син Еланов.

28. Тијем редом пођоше синови Израјљеве у четама својим, и тако иђаху.

29. А Мојсије рече Јовану сину Рагуилову Мадјанину, тасту својему: идемо на мјесто за које рече Господ: нама ћу га дати. Хајде с нама, и добро ћемо ти учинити, јер је Господ обећао Израјљу много добра.

30. А он му рече: не ћу ићи, него идем у своју земљу и у род свој.

31. А Мојсије рече: немој нас оставити, јер знаш мјеста у пустињи гдје бисмо могли стајати, па нам буди вођ-

32. И ако пођеш с нама, кад дође добро које ће нам учинити Господ, учићемо ти добро.

33. И тако пођоше од горе Господњег и иђаху три дни, и ковчет зајвета Господњег иђаше пред њима три дни.

34. И тако пођоше од горе Господњег и иђаху три дни, и ковчет зајвета Господњег иђаше пред њима три дни.

35. И кад пољазаше ковчет, говораше Мојсије: устани Господе, и нека се разаспо неприятељски твоји, и нека бжеже испред тебе који мрзе на те.

36. А кад се уставаљаше, говораше: уврати се, Господе, е мноштву тисућа Израилевих.

ГЛАВА 11.

Послије стаде се тузити народ да му је тешко; а то не би по вољи Господу; и кад Господ чу, разгневи се; и распали се на њих отањ Господњи, и сажеже крајње у околу.

2. Тада завали народ е Мојсију, а Мојсије се помоли Господу, и угаси се отањ.

3. И прозва се оно мјесто Тавера, јер се распали на њих отањ Господњи.

4. А свјетина што бијаше међу њима, бјеше врло лакома, те и синови Израилеви стадоше плакати говорећи: ко ће нас нахранити меса?

5. Опоменусмо се риба што јејасмо у Мисиру за бадава, и враставаца и диња и лука црнога и бијелог.

6. А сада просаху душа наша, нема ништа осим мана пред очима нашим.

7. А мана бјеше као сјеме коријандрово, а боја му бјеше као боја у блела.

8. И изаљаше народ, те купљаху, и мезљаху на жрвњима или тучаху у ступама, и куцаху у колау, или мијешаху вога; а кус Јој бијаше као кус од вога уља.

9. И кад падаше роса по околу ноћу, падаше с њом и мана.

10. И чу Мојсије гдје народ плаче у породинама својим, сваки на вратима од шатора својег; и Господ се разгневи врло, и Мојсију би тешко.

11. Па рече Мојсије Господу: за што учини тако зло слуги својему? и за што не надох милости пред тобом, него метну на ме терет свега народа овога?

на њему метну на ондјех седамдесет ка, и стаде на вратима од шатора. И људи старосинав; и кад дух дође на људи пророкшаху, али више никад.

26. А два човјека останах у околу, једном бјеше име Елдад, а другом Молад, на које дође дух, јер и они бијаху записани али не дођоше е шатору, и стадоше пророковати у околу.

27. И догнара момак, те јави Мојсију говорећи: Елдад и Молад пророкују у околу.

28. А Исус син Навин, слуга Мојсијев, један од момака његових, рече говорећи: Мојсије господару мој, забрани им.

29. А Мојсије му одговори: зар видиш мене ради? камо да сав народ Господњи постану пророци и да Господ лусту дух свој на њих!

30. По том се врати Мојсије у обк са старјешинама Израилевим.

31. Тада се подиже вјетар од Господа, и потјера од мора препелце, и рзасу их по околу, на дан хода одовуда и на дан хода одовуда ово окола, на два лакта од земље.

32. И устави народ вас онај дан и сву ноћ и вас други дан купљаше препелце: и ко накупи најмање накупи десет гомора; и повјешаше их себи редом око овола.

33. Али месо још им бијаше у зубима, јоште га не поједоше, а Господ се разгневи на народ, и удари Господ народ погором врло великим.

34. И прозва се ово мјесто Киврот-агата јер ондје укопаше народ који се бјеше пољаконио.

35. И пође народ од Киврот-агата у Асирот, и стадоше у Асироту.

ГЛАВА 12.

И стадоше викати Марија и Арон на Мојсија ради жене Мадјанке, којом се ожени, јер се ожени Мадјанком.

2. И рекосе: зар је само преко Мојсија говорио Господ? није ли говорио и преко нас? И то чу Господ.

3. А Мојсије бјеше човјек врло кротак мимо све људе на земљи.

4. И одмах рече Господ Мојсију и Арону и Марији: дођите вас троје у шатор од састанка. И отидоше њих троје.

5. Тада сиђе Господ у ступу од обла-

ГЛАВА 13.

А по том пође народ од Асирота, и стадоше у пустињи Фаранској.

2. И Господ рече Мојсију говорећи: Пошљи људе да укоде земљу Ханаанску, коју ћу дати синовима Израилевим; по једнога човјека од свакога племена отаца њихових пошљите, све главаре између њих.

4. И посла их Мојсије из пустиње Фаранске по заповијести Господњој; и сви људи бјеху главари синова Израилевих.

5. А ово су им имена: од племена Рувимскога Самуило син Захурон;

6. Од племена Симеоновога Сурин;

7. Од племена Јудина Халеов син Јефонцијин;
8. Од племена Исхарова Иггал син Јосефов;
9. Од племена Јефремова Авсије син Навин;
10. Од племена Венијаминова Фалатије син Рауејев;
11. Од племена Завулонова Гудило син Судин;
12. Од племена Јосифова, од племена Манасијина Гадије син Сусин;
13. Од племена Данова Амילו син Гамлин;
14. Од племена Асирова Сатур син Михалов;
15. Од племена Нефталимова Навија син Савин;
16. Од племена Гадова Гудило син Махилов.
17. То су имена људима које посла Мојсије да ухоче земљу. И назва Мојсије Авсија сина Навина Исус.
18. И шаљући их Мојсије да ухоче земљу Ханаанску рече им: идите ову-да на југ, па извидите на гору;
19. И видите земљу каква је и каквав народ живи у њој, је ли јак или слаб, је ли мали или велик;
20. И каква је земља у којој живи, је ли добра или рђава; и каква су мјеста у којима живи, сада ли под шаторима или у тврдим градовима;
21. И каква је сама земља, је ли родна или неплодна, има ли у њој арвсти или нема; будите слободни, и узмите рода оне земље. А тада бјеше вријеме првом грому.

22. И отишавши уходише земљу од пустине Синске до Геона како се иде у Емат.
23. И идоше на југ, и дођоше до Хеврона, гдје бијаху Ахиман и Сесје и Телајим, синови Енаков. А Хеврон бјеше саздан на седм година прије Соана Мисирскога.
24. По том дођоше до потока Ескола, и ондје одсјекоше лозу с гроздом једнијем, и понесоше га двојица на мочи; тако и шишак и смовава.
25. И прозва се оно мјесто поток Ескол од грозда, који ондје одсјекоше синови Израјљевци.
26. И послаци четрдесет дана вратише се из земље коју ухочише,

ГЛАВА 14.

Т тада се подиже сав збор и стаде вичати, и народ плакаше ону ноћ.
2. И викаху на Мојсија и на Аарона сви синови Израјљевци; и сав збор рече им: камо да смо пошлци у земљи Мисирској или да попремо у овој пустињи!

3. За што нас води Господ у ту земљу да изгинемо од мача, жене наше и дјеца наша да постану робље? Није ли боље да се вратимо у Мисир?
4. И речеше међу собом: да поставимо старешину, па да се вратимо у Мисир.
5. Тада Мојсије и Аарон падоше ничице пред свијем збором синова Израјљевцих.
6. А Исус син Навин и Халеов син Јефонцијин између онијех што ухочише земљу, раздржише хаљине своје,

и у речење свему збору синова Израјљевцих говорећи: земља коју прођосмо и уходисмо, врло је добра земља.

8. Ако смо млади Господу, он ће нас одвести у ту земљу, и даће нам је; а то је земља у којој теку маијско и медобогте се народа однећите Господа, и не жемо појести; одступило је од нас закон наших, а с нама је Господ, не бојте их се.

10. Тада рече сав збор да их побегну камењем; али се показа слава Господова пред свијем синовима Израјљевцима и шатору од састанка.

11. И рече Господ Мојсију: докле ће вриједјати тај народ? кад ли ће ми вјеровати послаци толиких знања што сам учинио међу њима?

12. Ударићу га помором, и расућу га; а од тебе ћу учинити народ велик и јачи од овога.

13. А Мојсије рече Господу: али ће чути Мисирци, између којих си извео овај народ силом својом,

14. И рећи ће с људима ове земље, који су чули да си ти, Господе, био у сред народа и да си се очима виђао, Господе, и обљак твој да је стајао над њима, и у ступу од облака да си ишао пред њима даљу и у ступу огњеном вођу;

15. Па кад побјеш овај народ, све до једнога, говориће народи, који су чули приповијест о теби, говорећи:

16. Није могао Господ довести народ да овога у земљу коју им је са заветом обећао, за то их побегну у пустини.

17. Нека се дакле прослави сила Господња, као што си рекао говорећи:

18. Господ дуго чека и обилан је милости, прашта безаконе и грјех, али не правда кривога, него походи безаконе отачко на синовима до грешета и четвртога кољена.

19. Опрости безаконе овој народу ради велике милости своје, као што си праштао народу овој од Мисира доде.

20. А Господ рече: праштам по рјечи твојој.

21. Али тако ја жив био, и тако сва земља била чува славе Господње,

22. Ти људи који видјеше славу моју и знање моје што сам учинио у Мисиру

и у овој пустињи, и купаше ме већ десет пута, и не послушаше рјечи моје,

23. Не ће видјети земље коју са заветом обећах оцима њиховијем, не ће видјети ни један од онијех који ме уриједише.

24. А слугу својега Халева, у којем бјеше други дух и који се са свијем мене држао, бјега ћу одвести у земљу у коју је ишао, и сјеме ће је његово наслиједити.

25. Али Амалик и Хананеј сјде у долини, за то се сутра вратите награт, и идите у пустињу у црвеном мору.

26. Још рече Господ Мојсију и Аарону говорећи:

27. Докле ће тај зли збор вичати на ме? Чучо сам вичу синова Израјљевцих, којом вичу на ме.

28. Кажим им: тако ја жив био, каже Господ, учинићу вам онако како сте говорили и ја чух.

29. У овој ће пустињи понадаги мртва тјелеса ваши, и сви између вас који су избројени у свем броју вашем од двадесет година и више, који викасте на ме,

30. Не ћете ући у земљу, за коју подигов руку своју заклет се да ћу вас наслати у њу, осим Халева сина Јефонцијина и Исуса сина Навина.

31. А дјечу вашу, за коју рекосте да ће постати робље, њих ћу одвести, и они ће познати земљу за коју ви не марите.

32. А вава тјелеса мртва ће попадати у овој пустињи.

33. А дјеча вава биће пастири по пустини четрдесет година, и носће кар за прељубе вава, докле не испропадају тјелеса вава у пустињи.

34. По броју дана, за које уходисте земљу, четрдесет дана, на сваки дан по годину, носћећете грјехе своје, четрдесет година, и познаћете да сам преврнуо с вама.

35. Ја Господ рекох, и тако ћу учинити свему том збору злomu, који се сабрао на ме: у пустињи ће пропасти и ту помрјети.

36. А људи које бјеше послао Мојсије да ухоче земљу, и који вративши се побунеше сав збор да виче на њ, прогубише глас о земљи,

37. Ти људи, који просупше зао глас

134 о земљи, помријеше од помора пред Господом;

38. А Исус син Навин и Халев син Јефонидн осташе живи између људи који су ишли да уходе земљу.

39. И Мојсије каза све ове ријечи свим синовима Израјљевљем, и народ плака веома.

40. А сјутрадан уставих пођоше на врх горе, и рече: ево нас, идемо на мјесто за које је говорио Господ, јер згријешисмо.

41. Али Мојсије рече: за што преступате заповијест Господњу? Од тога не ће бити ништа.

42. Не идите горе, јер Господ није међу вама; немојте да вас побједу не-пријатеља ваши.

43. Јер је Амалик и Хананеј тамо пред вама, и изгинућете од мача, јер одустајисте Господа, па не ће ни Господ бити с вама.

44. Али они ипак навалише да иду на врх горе; али ковчег завјета Господњег и Мојсије не изађоше из окола.

45. Тада сиђе Амалик и Хананеј, који живљаху у овој гори, и разбихе их и бацише дори до Орне.

ГЛАВА 15.

Опет рече Господ Мојсију говорећи:

2. Речи синовима Израјљевљем и кажи им: кад доћете у земљу гдје ћете наставити, коју ћу вам ја дати,

3. И ставате приносити жртву огњену Господу, жртву паљеницу или жртву завјета ради или од Драге воље, или о празницима својим, готовећи мирис угодни Господу од крупне или од ситне стокне.

4. Тада ко принесе принос свој Господу, нека донесе уза њ дар, дестину ефе бијелога брашна помјешана с четвртином ина уља,

5. И вина четврт ина за наљев донеси уз жртву паљеницу или уз другу жртву, на свако јагње.

6. А уз овна донеси дар, двије дестине бијелога брашна помјешана с трећиним ина уља,

7. И вина за наљев трећину ина принијешеш за мирис угодни Господу.

8. А кад приносиш теле на жртву паљеницу или на жртву ради завјета или на жртву захвалну Господу,

9. Онда нека се донесе уз теле дар, три дестине ефе бијелога брашна помјешана с по ина уља,

10. И вина донеси за наљев по ина; то је жртва огњена за мирис угодни Господу.

11. Тако нека буде уза свакога вода и уза свакога овна и уза свако живинче између оваца или коза.

12. Према броју колони принесете, учините тако уза свако, колико их буде.

13. Сваки домородац тако нека чини приносећи жртву паљеницу за мирис угодни Господу.

14. Тако ако буде међу вама и дошљак или ко би се бавио међу вама, па би пружио жртву огњену за мирис угодни Господу, нека чини овако како ви чините.

15. Збори! вама и дошљак који је међу вама један да је закон, закон вјечан од кољена на кољено; дошљак ће бити као и ви пред Господом.

16. Један закон и једна уредба да буде вама и дошљак који је међу вама.

17. Још рече Господ Мојсију говорећи:

18. Кажите синовима Израјљевљем и реци им: кад доћете у земљу, у коју ћу вас ја одвести,

19. Па станете јести хлеб оне земље, тада приносите принос Господу.

20. Од првина тијеста својег приносите у принос колач, као принос од гумна тако га приносите.

21. Од првина тијеста својег дајите Господу принос од кољена до кољена.

22. А кад бисте потрајешили, те не бисте учинили свијех свијех заповијести, које каза Господ Мојсију,

23. Све што вам је заповједио Господ преко Мојсија, од дана кад заповједи Господ и послаје од кољена до кољена,

24. Ако се буде учинило потрајешком, да збор не зна, онда сав збор нека принесе на жртву паљеницу за мирис угодни Господу теле с даром неговљем и с наљевом његовијем по уредби, и једно јаре на жртву за гријех.

25. И свештеник нека очисти сав збор синова Израјљевљех, и опростиће им се, јер је потрајешка и они донесоше пред Господа свој принос за жртву огњену;

Господу и принос за гријех свој ради потрајешке своје.

26. Опростиће се свему збору синова Израјљевљех и дошљак који се бави међу њима, јер је потрајешка света на-рода.

27. Ако ли једна душа згријеша не знајући, нека принесе козу од године на жртву за гријех.

28. И свештеник нека очисти душу која буде згријешила не знајући пред Господом, и кад је очисти опростиће јој се.

29. И за рођеноста у земљи синова Израјљевљех и за дошљака, који се бави међу вама, један закон да буде кад ко згријеша не знајући.

30. Али ко од силе згријеша између рођенијех у земљи или између дошљака, он ружи Господа; нека се истријеби она душа из народа својег.

31. Јер презаре ријеч Господу, и заповијест његову погази; нека се истријеби она душа; безаконје је њезино на ној.

32. А кад бијаху синови Израјљевци у пустињи, нађоше једнога гдје купи дрва у суботу.

33. И који га нађоше гдје купи дрва, и ка Мојсију и к Арону и ка свему збору.

34. И мегнуше га под стражу, јер не бјеше казао шта ће се чинити с њим.

35. А Господ рече Мојсију: нека се погуби тај човек; нека га заспе каменем сав збор иза окола.

36. И сав збор изведе га из окола и засуше га камењем, и умрије, као што заповједи Господ Мојсију.

37. Још рече Господ Мојсију говорећи:

38. Речи синовима Израјљевљем и вама од хаљина својих од кољена до кољена, и кад ресе нека међу врвцу плаву,

39. А ишаћете ресе за то да се гледају њих опоминете свијех заповијести Господњих и творите их, и да се не заносите за срцем својим и за очима својима, за којима чините прељубу;

40. Нето да памтите и творите све заповијести моје, и будете свети Богу својему.

41. Ја сам Господ Бог ваш, који сам

вас извео из земље Мисирске, да вам будем Бог. Ја сам Господ Бог ваш.

ГЛАВА 16.

А Корей син Исара сина Ката сина Левине, и Датан и Авирон синови Елијаови, и Авнан син Филета сина Рувимова побуннише се,

2. И усташе на Мојсија, и с њима двје ста и педесет људи између синова Израјљевљех, главара народних, који се сазиваху на збор и бијаху људи знатни.

3. И скупнише се на Мојсија и на Арона, и речеше им: доста нек вам је; сав овај народ, сви су свети, и међу њима је Господ; за што се ви подижете над збором Господњим?

4. Кад то чу Мојсије, паде ничице.

5. По том рече Кореју и свој дружини говорећи: сјутра ће покренути Господ ко је његов, и ко је свет, и кога је пустио к себи, јер кога је изабрао онога ће пустити к себи.

6. Ово учините: узмите кадонице, Корей са свом дружином својом.

7. И метните сјутра у њих огња и метните у њих када пред Господом, и кога избере Господ онај ће бити свет. Доста нек вам је, синови Левине!

8. И рече Мојсије Кореју: чујте синови Левине!

9. Мало ли вам је што вас је Бог Израјљев одвојио од збора Израјљева пустивши вас к себи да вршите службу у шатору Господњем и да стојите пред збором и служите за њ?

10. Пустно је к себи тебе и сву браћу твоју, синове Левине, с тобом, а ви тражите још и свештенство?

11. За то ти и сва дружина твоја скуписте се на Господа. Јер Арон шта је да вичете на њ?

12. И посла Мојсије да дозову Датана и Авирона синове Елијаовне. А они одговораше: не ћемо да идемо.

13. Мало ли је што си нас извео из земље у којој тече млијеко и мед да нас побједиш у овој пустињи, нето још хоћеш да владаш над нама?

14. Јеси ли нас одвео у земљу гдје тече млијеко и мед? и јеси ли нам дао да имамо њива и виноград? хоћеш ли очи овнјем људима да ископаш? Не ћемо да идемо.

15. Тада се расрди Мојсије врло, и рече Господу: немој погледати на дар њихов; ни једнога магарца нијесам узео од њих, нити сам коме од њих учинио какогда зла.
16. По том рече Мојсије Кореју: ти и сви твоји станите сјутра пред Господом, ти и они и Арон.
17. И узмите сваки своју кадоницу, и жетинге у њих када, и станите пред Господом сваки са својом кадоницом, две ста и десет кадоница, и ти и Арон, сваки са својом кадоницом.
18. И узеше сваки своју кадоницу, и жетувши у њих огња жетувше у њих када, и стадоше на врата шатора од састанка с Мојсијем и с Ароном.
19. А Кореј сабра на њих сав збор на врата шатора од састанка; тада се показа слава Господња свему збору.
20. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:
21. Овојте се из тога збора, да их одмах сатрем.
22. А они падоше ничице и рекоше: Боже, Боже духовима и сваком тијелу! онај је један згријешило, и на сав ли њеш се збор гњевити?
23. Опет рече Господ Мојсију говорећи:
24. Реци збору и важи: одступите од шатора Корејева и Датанова и Авиронина Израљеве.
25. И оставни Мојсије отиде к Датану и Авирону, а за њм отидоше старише Израљеве.
26. И рече збору говорећи: одступите од шатора тијех безбожника, и не додијевајте се ничега што је њихово, да не изгинете са свијех гријеха њиховијех.
27. И одступили са свијех страна од шатора Корејева и Датанова и Авиронина: а Датан и Авирон изашавши стадоше сваки на врата од шатора својега и с Децом својом.
28. Тада рече Мојсије: овако ћете познати да ме је Господ послао да чиним сва ова дјела, и да ништа не чиним од себе:
29. Ако они помру као што мру сви људи, и ако буду поканивани као што бивају поканивани сви људи, није ме послао Господ;
30. Ако ли што ново учини Господ, и земља отвори уста своја и прождре их са свијем што је њихово, и сиђу живи у гроб, тада знајте да су ови људи увиједили Господа.
31. А кад изговори ријечи ове, расједо се земља под њима,
32. И отворивши земља уста своја прождрије их, и Домовне-њихове и све људе Корејеве и све благо њихово.
33. И тако сиђоше са свијем што имаху живи у гроб, и покори их земља, и неста их из збора.
34. А сви Израљиди који бијаху око њих побјегоше од вије њихове, јер гогораху: да нас не прождре земља.
35. И изађе огњак од Господа, и сажече ондјех двије ста и десет људи који принесоше кад.
36. Тада рече Господ Мојсију говорећи:
37. Кажу Елеазару сину Аронова свештеника нека покупи кадонице из тога гарништа, и угљевље из њих нека разбаци, јер су свете;
38. Кадонице ондјех који огријешилише душе своје нека раскују на плаче да се окује олтар, јер кадише њима пред Господом, за то су свете, и нека буду синовима Израљевејем знак.
39. И покупи Елеазар свештеник кадонице мједене, којина беху кадили они што изгорише, и расковаше их на оков олтару
40. За спомен синовима Израљевејем, да не пристапа нико други који није рода Аронова да кади пред Господом, да му не буде као Кореју и дружини његовој, као што му бјеше казао Господ преко Мојсија.
41. А сјутрадан викаше сав збор синова Израљевејех на Мојсија и на Арона говорећи: побисте народ Господњи.
42. А кад се стјепаче народ на Мојсија и на Арона, погледаше на шатор од састанка, а то облак на њему, и показа се слава Господња.
43. И дође Мојсије и Арон пред шатор од састанка.
44. И рече Господ Мојсију говорећи:
45. Уклоњите се из тога збора да их одмах потрек. А они падоше ничице.
46. И рече Мојсије Арону: узми кадоницу, и жетни у њу огња с олгара,

и жетни када, и иди брже ка збору, и очисти их; јер гњев жесток изађе од Господа, и помор поче.

47. И узевши Арон кадоницу, као што му рече Мојсије, отрча усред збора, и гле, помор већ бјеше почео у народу; и онегда очисти народ.

48. И стајаше међу мртвима и живима, и устави се помор.

49. А ондјех који помријеше од тога помора бјеше чегрнаест тисућа и седам стотина, осим ондјех што изгубише сјоборе.

50. И врати се Арон к Мојсију на врата шатора од састанка, кад се устави помор.

ГЛАВА 17.

По том рече Господ Мојсију говорећи:

2. Реци синовима Израљевејем, и узми од њих по једну палицу од свакога дома отаца њиховијех, од свијех кнезова њиховијех, по домовима отаца њиховијех, дванаест палица, и име свакога напиши на палици његовој.

3. А на палици Левијевој напиши име Ароново, јер је свака палица за једнога поглавара од дома отаца њиховијех.

4. И остави их у шатору од састанка пред свједочанством, гдје се састајем с вама.

5. И кога изберем, његова ће палица процјепати, тако ћу уткнати пред собом вику синова Израљевејех што вичу на вас.

6. Кад то рече Мојсије синовима Израљевејем, дадоше му сви кнезови њихови палице, сваки кнез по палицу, од дома оца својега, дванаест палица, и палица Аронова бјеше међу палицама њиховијем.

7. И остави Мојсије палице пред Господом у шатору од свједочанства.

8. А сјутрадан дође Мојсије у шатор од свједочанства, и гле, процјепала палица Аронова од дома Левијева, брече напучила и црпјетала, а бадеми зредли на њој.

9. И изнесе Мојсије све оне палице испред Господа к свијем синовима Израљевејем, и разгледавши их узеше сваки своју палицу.

10. А Господ рече Мојсију: донеси опет палицу Аронову пред свједочан-

ГЛАВА 18.

А Господ рече Арону: ти и синови твоји и дом оца твојега с тобом носите гријехе о светињу; ти и синови твоји с тобом носите гријехе свештенства својега.

2. И браћу своју, племе Левијево, пламе она својета узми к себи да буду узате и служе ти; а ти њеш и синови твоји с тобом служити пред шатором од састанка.

3. Нека добро слушају заповијести твоје и раде што треба у свем шатору; али к судовима од светиње и к олтару нека не пристапају, да не изгину и они и ви.

4. Нека буду дакле узате, и нека раде све што треба у шатору од састанка у свакој служби у њему; али нико други да не пристапа с вама.

5. А ви радите што треба у светињи и што треба на олтару, да више не дође гњев на синове Израљеве.

6. Јер ево ја узех браћу вашу Левијевој између синова Израљевејех, и вама су дани на дар за Господа, да врше службу у шатору од састанка.

7. А ти и синови твоји с тобом вршите свештеничку службу своју у свему што припада к олтару и што бива иза вас вама, за то во би други приступио, да се погуби.

8. Још рече Господ Арону: ево, додем ти и приносе своје што се у вис подижу, између свијех ствари које посвећују синови Израљевејем дајем их теби ради показана и синовима твојим законом вјечним.

9. То нека је твоје од ствари посвећенијех, које се не саживу; сваки принос њихов између свијех дарова њиховијех

и између свијех приноса за гријех и

10. И сазваше Мојсије и Арон збор пред стјигну, и он им рече: слушајте одметници! хоћемо ли вам из ове стијене извести воду?
 11. И диже Мојсије руку своју и уда-ри у стјигну пганом својим два пута, и изиде вода многа, те се напоји на-род и стока њихова.
 12. А Господ рече Мојсију и Арону: што ми не вјероваште и не прослави-сте ме пред синовима Израљевљем, за то не ћете одвести збора тога у зе-мљу коју сам им дао.
 13. То је вода од свађе, гдје се сва-ђаше синови Израљевци с Господом, и он се прослави међу њима.
 14. Иза тога посла Мојсије послани-ке из Кадиса к цару Едомском да му рече: овако каже брат твој Израљ: ти знаш све невоље које нас стађоше:

15. Како наши очи сидоше у Мисир, и блијаско у Мисиру дуго времена, и како Мисирци зло чинише нама и оци-ма нашим;
 16. И викасмо ка Господу, и Господ чу глас наш, и посла анђела, који нас изведе из Мисира; и ево смо у Кади-су, граду на твојој међи.
 17. Пусте нас да прођемо кроз твоју земљу, не ћемо ићи преко поља ни преко винограда, нити ћемо пити воде која је студенца; ићи ћемо царским путем, не ћемо свртати ни на десно ни на лијево док не приђемо међу твоју.

18. А Едом му одговори: не иди пре-ко моје земље, да не изидем с мачем преда те.
 19. А синови Израљевци рекоше му: ићи ћемо утреником, и ако се напијемо воде твоје, ми или стока напла, плаги-ћемо је; ништа више, само да прешине прођемо.
 20. А он им одговори: не ћете про-ћи. И виде Едом пред њих с много народа и с великом силом.
 21. И кад не хтје Едом допустити Израљу да приђе прево међе њего-ве, Израљ отиде од њега.
 22. И вренуци се од Кадиса дођо-ше синови Израљевци, сав збор ња-хов, ка гори Ору.
 23. И Господ рече Мојсију и Арону на гори Ору код међе Едомске гово-рећи:

ГЛАВА 21.

А кад чу Хананеј цар Арадски, који живљаше на југу, да иде Израљ чл-тем којим идоше уоде, он се поби с њима и зароби их неколико.
 2. Тада се Израљ зајетова Госпо-ду и рече: ако даш овај народ мени у руке, до темезла ћу раскопати гра-дове њихове.
 3. И услиши Господ глас Израљев и даде му Хананеје, а он загр њих и гра-дове њихове, и прозва оно мјесто Орма.
 4. По том пођоше од горе Ора к пр-веном мору обилазећи земљу Едомску, и ослаби дух народу од пута.
 5. И викаше народ на Бога и на Мој-сија: за што нас изведосте из Мисира да изгинемо у овој пустињи? Јер нема ни хљеба ни воде, а овај се низаки хљеб већ отадио души нашој.
 6. А Господ пусти на народ змије ва-трене, које их уздаху, те помрије мно-го народа у Израљу.
 7. Тада дође народ к Мојсију и ре-коше: згримешмо што викасмо на Господа и на тебе; моли Бога нека уклони змије од нас. И Мојсије се по-моли за народ.
 8. И Господ рече Мојсију: начини змију вагрену, и метни је на мотку, и кога уједе змија, нека погледа у њу, па ће осдравити.
 9. И начини Мојсије змију од мједи, и метну је на мотку, и кога год уједе

змија он погледа у змију од мједи, и осдрави.
 10. По том пођоше синови Израљев-ци, и стадоше у оџу у Овогу.
 11. И из Овога отишавши стадоше у оџу на бранима Аваримским у пустињи која је према Моавској с истока.
 12. Одакле отишавши стадоше у оџу у долини Зареду.
 13. И одатле отишавши стадоше у оџу на броду на Арнону, који је у пу-стињи и излази од међе Аморејске. Јер је Арнон међа Моавска између Моа-вана и Аморејца.
 14. За то се каже у књизи о ратова-ња Господњим: на Вајева у Суфи и на потоке Арнонске.
 15. Јер ти погоци, који допиру до мјеста Ара, теку покрај међе Моавске.
 16. А отуда дођоше к Виру; то је студенац за који бјеше рекао Господ Мојсију: скупи народ, и даћу им воде.
 17. Тада прева Израљ пресму ову: Дижи се, студенче; припијеште га,
 18. Студенче, који копаше кнезови, који ископаше подгавари народни с о-нијем који постави закон, падицама својим. А из пустиње отидоше у Ман-таваил.
 19. А из Мантанавила у Надила, а из Надила у Вамот,
 20. А из Вамота у долину која је у пољу Моавском код горе Физге и гле-да у пустињу.
 21. Тада посла Израљ посланике к Сиону цару Аморејском говорећи:
 22. Пусте да прођемо кроз твоју зе-мљу, не ћемо свртати ни у поље ни у виноград, нити ћемо пити воде из сту-денца; ићи ћемо царским путем до-ка не приђемо међу твоју.
 23. Али не даде Сион Израљу да прође кроз земљу његову, него сабра Сион сав народ свој, и изађе на Изра-иља у пустињу, и дође у Јасу, и поби се с Израљем.
 24. Али га исјече Израљ опшрим мачем, и освоји земљу његову од Ар-нона па до Јавока, до синова Амоно-вићех. Јер тврда бјеше међа синова Амоновићех.
 25. И узв Израљ сна она мјеста, и насели се у свијем градовима Амореј-ским, у Есевону и у свијем селима ње-говљем.

26. Јер Есевон бјеше град Сиона ца-рва Аморејскога, који бјеше први завој-узео сву земљу његову до Арнона.
 27. За то говоре у причи: ходите у Есевон, да се сагради и подигне град Сионов.
 28. Јер отањ изађе из Есевона, пла-мен из града Сионова, и силали Ар-Моавски и становнике на висини Ар-нонској.
 29. Тешко теби, Моаве; проско си, народе Хамосов; дао је синове своје који утекоше и кћери своје у ропство Сиону цару Аморејском.
 30. Али их постријељасмо, пронаде Есевон до Денона, и потрсмо их до Нофе, која допире до Медеве.
 31. И тако живје Израљ у земљи Аморејској.
 32. По том посла Мојсије да уоде Ја-зир, и узаше седа око њега, и изатна-ше Аморејце који бијаху онде.
 33. По том обративши се пођоше у Васан; и виде Ог цар Васански пред њих, он и сав народ његов на бој у Едрајин.
 34. А Господ рече Мојсију: не бој га се; јер сам га дао у твоје руке и сав народ његов и земљу његову; и учини му како си учинио Сиону цару Амо-рејском који живљаше у Есевону.
 35. И побиде га и синове његове и сав народ његов, да не оста ни један, и освојише земљу његову.

ГЛАВА 22.

Одатле се подигоше синови Израљев-ци, и стадоше у оџу у пољу Моавском с ону страну Јордана према Јерихону.
 2. И виде Балак син Сефоров све што учини Израљ Амореју.
 3. И уплаши се Моав од народа пео-ма, јер га бјеше много, и притужи Мо-аву од синова Израљевљевих.
 4. Па рече Моав старјешинама Ма-дјамским: сада ће ова множина појести све што је око нас као во тлачу у по-љу. А Балак син Сефоров бјеше у оно врјеме цар Моавски.
 5. И посла посланике к Баламу сину Беорону у Фатуру, која је на ријци у земљи Народа његова, говорећи: ево народ узиде из Мисира, ево пресри-дио је земљу, и стоји према мени.

26. Јер Есевон бјеше град Сиона ца-рва Аморејскога, који бјеше први завој-узео сву земљу његову до Арнона.
 27. За то говоре у причи: ходите у Есевон, да се сагради и подигне град Сионов.
 28. Јер отањ изађе из Есевона, пла-мен из града Сионова, и силали Ар-Моавски и становнике на висини Ар-нонској.
 29. Тешко теби, Моаве; проско си, народе Хамосов; дао је синове своје који утекоше и кћери своје у ропство Сиону цару Аморејском.
 30. Али их постријељасмо, пронаде Есевон до Денона, и потрсмо их до Нофе, која допире до Медеве.
 31. И тако живје Израљ у земљи Аморејској.
 32. По том посла Мојсије да уоде Ја-зир, и узаше седа око њега, и изатна-ше Аморејце који бијаху онде.
 33. По том обративши се пођоше у Васан; и виде Ог цар Васански пред њих, он и сав народ његов на бој у Едрајин.
 34. А Господ рече Мојсију: не бој га се; јер сам га дао у твоје руке и сав народ његов и земљу његову; и учини му како си учинио Сиону цару Амо-рејском који живљаше у Есевону.
 35. И побиде га и синове његове и сав народ његов, да не оста ни један, и освојише земљу његову.

6. Него ходи, прокуни ми овај народ, јер је јачи од мене, еда бих му одолио и побео га или истерјао из земље ове; јер знам, кога благословио биће благословен, а кога прокунен биће прокулен.
7. И отидоше старијине Моавске и старијине Мадјанске носећи дарове за врачаве; и дођоше к Валаму, и казаше му ријечи Балаконе.
8. А он им рече: останите овдје ову ноћ, и одговорите ми како ми Господ каже. И остане кнезови Моавски код Валама.
9. А Бог дође к Валаму и рече му: какви су то људи код тебе?
10. И рече Валам Богу: Валак син Сеаторов, цар Моавски, посла их к мени *говорећи*:
11. Ево народ изиде из Мисира и придоји земљу; него ходи, прокуни ми га, еда бих га надобио и отјерао га.
12. А Бог рече Валаму: не иди с њима, нити кунни тога народа, јер је благословен.
13. И у јутру уставши Валам рече кнезовима Балаковијем: вратите се у своју земљу, јер ми не да Бог да идем с вама.
14. И уставши кнезови Моавски дођоше к Валаму, и рекоше: не хте Валам поћи с нама.
15. Тада опет посла Балак више кнезова и веће од првијех.
16. И они дошавши к Валаму рекоше му: овако вели Валак син Сеаторов: немој се затезати, молим те, него дођи к мени.
17. Јер ћу те добро даривати, и што ми год речеш чинићу; за то дођи, молим те, прокуни ми овај народ.
18. А Валам одговори и рече салтама Балаковијем: да ми да Валак куну своју путу сребра и злата, не бих могао преступити ријечи Господа Бога својега да учиним што мало или велико.
19. Али опет останите овдје и ви ову ноћ, да видим што ће ми сада казати Господ.
20. И дође Бог ноћу к Валаму и рече му: кад су дошли ти људи да те зову, устани, иди с њима, али што ти кажем оно да чиниш.
21. И у јутру уставши Валам осам-

- ри магарницу своју, и поље с кнезовима Моавским.
22. Али се разгњевни Бог што он поље; и стаде анђео Господњи на пут да му не да; а он сјебраше на магарци својој и имаше са собом два момка своја.
23. А кад магарца виде анђела Господњег где стоји на путу с голимачем у руди, сверну магарца с пута и поље преко поља. А Валам је стаде бити да је врати на пут.
24. А анђео Господњи стаде на стази међу виноградилима, а бијаше зид и одоуд и одоуд.
25. И магарца видећи анђела Господњег приближи се уз други зид, и пристиште ногу Валаму о зид; а он је стаде опет бити.
26. По томе анђео Господњи отиде даље, и стаде у треснаву, где не бјеше мјеста да се сврне ни на десно ни на лијево.
27. И магарца видећи анђела Господњег паде под Валамом, а Валам се врло ражљути, и стаде бити магарци својим штаном.
28. Тада Господ отвори уста магарци, те она рече Валаму: шта сам ти учинила, те ме бијеш већ трећи пут?
29. А Валам рече магарци: што ми пркосиш? да имам мач у руди, сад бих те убио.
30. А магарца рече Валаму: није сам ли твоја магарца? јачеш ме од како сам постала твоја до данас; јесам ли ти кад тако учинила? А он рече: нијеси.
31. Тада Господ отвори очи Валаму, који угледа анђела Господњег где стоји на путу с голимачем у руди. И он сави главу и поклони се лицем својим.
32. И рече му анђео Господњи: зашто си био магарци своју већ три пута? ево ја изидох да ти не дам, јер твој пут није мени по вољи.
33. Кад ме угледа магарца, она се уклони испред мене већ три пута; а да се није уклонила испред мене, тебе бих већ убио а љу бих оставио у животу.
34. А Валам рече анђео Господњем: Господне само, јер нијесам знао да ти стојиш преда мном на путу; ако теби није по вољи, ја ћу се вратити.
35. А анђео Господњи рече Валаму:

10. Ко ће избројити прах Јаковљев и број од четврти Израјла? Да бих ја умрљо срцау праведничком, и крај мој да би био као њихов!
11. Тада рече Валак Валаму: шта то радиш од мене? Ја те довах да прокунеш непријатеље моје, а гле, ти благослављаш једнако.
12. А он одговори и рече: зар не ћу познати и говорити оно што ми је Господ метнуо у уста?
13. Тада му рече Валак: ходи са мном на друго мјесто, одавде ћеш га видећти; само му крај видиш, а свега га не видиш; прокуни ми га одавде.
14. И доведе га у поље Зофим, на врх Фазге, и начини седам олтара, и принесе на сваком олтару по једно теле и овна.
15. Тада Валам рече Валаму: стој ту код жртве своје паљенице, а ја идем онамо на сусрет Господу.
16. И срете Господ Валама, и метну му му ријеч у уста, и рече: врати се к Валаму, и тако говори.
17. И дође к њему, а он стајаше код жртве своје паљенице и с њим кнезови Моавски; и рече Валак: шта вели Господ?
18. А он отвори причу своју, и рече: устани Валаче, и послушај, чуј ме си не Сеаторов!
19. Бог није чојек да лаже, ни син чојечи да се покаже. Што каже не ће ли учинити, и што рече не ће ли извршити?
20. Гле, примих да благословим; јер је он благословио, а ја не ћу порени.
21. Не гледа на безаконе у Јакову ни на неваљалство у Израјла; Господ је његов с њим, и граја у њему као цар кад наваљада.
22. Бог га је извео из Мисира, он му је као снага једнорогова.
23. Јер нема чини на Јакова ни врачања на Израјла; у ово доба говориће се о Јакову и о Израјла, шта је учинио Бог.
24. Ево, народ ће устати као силан лав, и као лавић сечиће; не ће лећи докле не поједе лова и пошце крви побјенијех.
25. Тада рече Валак Валаму: немој га ни клећи ни благослављати.
26. А Валам одговори Валаку: није-

ГЛАВА 23.

И рече Валам Валаму: начини ми олде седам олтара, и приправи ми олде седам телата и седам овнова.

2. И учини Валак како му рече Валам; и принесе Валак с Валамом на сваком олтару по једно теле и овна.

3. Тада рече Валак Валаму: стој код своје жртве паљенице, а ја идем еда бих се срео с Господом, па што ми ја-ви казаћу ти. И он отиде сам.

4. И срете Бог Валама, а он му рече: седам олтара спремих, и принесох по теле и овна на сваком олтару.

5. А Господ метну ријечи у уста Валаму, и рече: врати се к Валаму и та-ко му речи.

6. И врати се к њему, а он стајаше код жртве своје паљенице и сви кнезови Моавски.

7. А он отвори причу своју, и рече: из Арама доведе ме Балак цар Моавски с планине источне, *говорећи*: ходи, прокуни ми Јакова, ходи, наружи Израјла.

8. Како бих клео онога кога не куне Бог? или како бих ружио онога кога Господ не ружи?

9. Јер сврх стацина видим га, и с човека гледам га. Гле, овај ће народ настанати сам, и с других народима не ће се помјешати.

сам ли ти везво да ћу чинити што ми год Господ каже?

27. А Балак рече Балаку: ходи оди, ишћу те на друго мјесто; да ако Богу буде воља да ми га оданде прокунеш.

28. И одведе Балак Балака на врх Фегора, који гледа у пустињу.

29. И рече Балак Балаку: начини ми овдје седам олтара, и приправи ми овдје седам телана и седам овцова.

30. И учини Балак како рече Балак, и принесе на жртву по теле и овна на сваком олтару.

ГЛАВА 24.

И видјешти Балак да је Божја воља да благосиља Израјла, не хтје више ни ићи као прије по врачање, него се окрете лицем к пустињи,

2. И подигаши очи своје угледа Израјла где стоји по племенима својим; и дух Божји дође на њ.

3. И отвори причу своју; и рече: каже Балак син Беоров; каже човјек којему су отворене очи;

4. Каже онај који чује ријечи Божје, који види утвару свемогућег, који кад падне отворене су му очи;

5. Како су лијечи шатори твоји, Јакове, и колбосе твоје, Израјла;

6. Прузили су се као потоци, као вртови крај ријеке, као мирисана дрвета која је посадио Господ, као кедрни на води.

7. Погећи ће вода из виједра његова, и сјеме ће његово бити међу великим водама, и цар ће се његов подићи сврх Агара, и царство ће се његово увисити.

8. Бог га је извео из Мисира, и он му је као снага једнорогова; појешће народе који су му непријатељи, и кости ће њихове потрћи, и стријелама својим постријељати их.

9. Спустило се, дежи као лавић и као љути лав; ко ће га пробудити? Ко тебе благосиља, биће благословен; а ко тебе куне, биће проклет.

10. Тада се разгневи Балак на Балака, и плесну се рукама, и рече Балак Балаку: дозвах те да прокунеш непријатеље моје, а ти си благословио ето већ три пута.

11. Одлази у своје мјесто; рекох да

ћу те дривати, а ето Господ не да ти драм.

12. А Балак рече Балаку: нијесам ли и посланицима твојим које си послао мени рекао говорети:

13. Да ми да Балак кућу своју пу-ну сребра и злата, не бих могао преступити ријечи Господње да учиним што добро или зло од себе; што каже Господ оно ћу казати.

14. Ја сада ево идем к народу својему, али да ти кажем шта ће тај народ учинити народу твојему најпослије.

15. По том отвори причу своју, и рече: каже Балак син Беоров, каже човјек коме су отворене очи,

16. Каже који чује ријечи Божје, и који зна знање о вишњем, и који види утвару свемогућег и кад падне отворене су му очи;

17. Видим га, али не сад; гледам га, али не из близа; изаћи ће звијезда из Јакова и устаће палица из Израјла, која ће разбити кнезове Моавске и разорити све синове Сигове.

18. И Едома ће освојити и Сира ће освојити непријатељи његови; јер ће Израјла радити јуначки.

19. И младеће који је од Јакова, и затрће остатак од града.

20. А угледав Амалика, отвори причу своју, и рече: Амалик је почетак народима, али ће најпослије пропасти.

21. А угледав Кенеја, отвори причу своју, и рече: тврда ти је стан, и настијени си савио гвијездо своје;

22. Али ће бити изагнан Кенеј; Асур ће га заробити.

23. И опет отвори причу своју, и рече: још! ко ће бити жив кад то учини Бог!

24. И лађе из земље Китијске допловнће и досадиће Асирцима и до судиће Јеврејима; али ће и сами пропасти.

25. По том уставиши Балак отиде, и врати се у своје мјесто; и Балак отиде својим путем.

ГЛАВА 25.

И живљаше Израјла у Ситиму, и народ стаде чинити прељубу са кћерима Моавским.

2. Оне позиваху народ на жртве сво-

ГЛАВА 26.

А послјие те погибије рече Господ Мојсију и Елеазару сину Аронову свештенику говорећи:

2. Избројте сав збор синова Израјлавијех од двадесет година и више по домовима отаца њиховијех, све који могу ићи на војску у Израјла.

3. И рече им Мојсије и Елеазар свештеници у полу Моавском на Јордану према Јерихону говорећи:

4. Да се изброје од двадесет година и више, како заповеди Господ Мојсију и синовима Израјлавијем, који казаше из земље Мисирске.

5. Рурам бјеше пренац Израјлаљев; а синови Рурамови: од Елоха породица Елохова; од Фалуја породица Фалуева;

6. Од Асрона породица Асронова; од Хармије породица Хармијина.

7. То су породице Рурамове; а избројенијех бјеше међу њима четрдесет и три тисуће и седам стотина и тридесет.

8. Слн Фалујев бјеше Елајав.

9. А синови Елајавови: Намуило и Датан и Авирон. Овај Датан и овај Авирон, који бијаху од онијех што се сазиваху на збор, усташе на Мојсија и Арона у буну Кореевој, кад бјеше бун на Господа,

10. И земља отворивши уста своја прождриде њих и Корее, и изгубе га томила, и спали их огњем доје ста и десет људи, који посташе углед.

11. А синови Корееви не погибоше.

12. Синови Симеунови по породицама својим: од Намуила породица Намуилова; од Јамина породица Јаминова; од Јахина породица Јахинова;

13. Од Заре породица Зарина. Од Саула породица Саулова.

14. То су породице Симеунове; од њих бјеше двадесет и двије тисуће и двије стотине.

15. А синови Гадови по породицама својим: од Снеона породица Снеонова; од Агија породица Агијева; од Сувија и породица Сувијева;

16. Од Азена породица Азенова; од Ирија породица Иријева;

17. Од Арода породица Ародова; од Арлија породица Арлијева.

18. То су породице синова Гадовијех,

а међу њима бјеше избројенијех четрдесет тисућа и пет стотина.

19. Синови Јудини: Ир и Авнан; али умријеше Ир и Авнан у земљи Хананској.

20. Бјаху пак синови Јудини по породицама својим: од Силома породица Силомова; од Фареса породица Фаресова; од Заре породица Зарина.

21. А синови Фаресови бјеху: од Асрона породица Асронова; од Јамуила породица Јамуилова.

22. То су породице Јудине, а међу њима бјеше избројенијех седамдесет и шест тисућа и пет стотина.

23. А синови Исхарови по породицама својим: од Толе породица Толмова; од Фуве породица Фувина;

24. Од Јасува породица Јасуова; од Амрама породица Амрамова.

25. То су породице Исхарове; а међу њима бјеше избројенијех шездесет и четири тисуће и три стотине.

26. Синови Завулонови по породицама својим: од Сарета породица Саретлова; од Алона породица Алонова; од Алмла породица Алмлова.

27. То су породице Завулонове, а међу њима бјеше избројенијех шездесет тисућа и пет стотина.

28. Синови Јосифови по породицама својим: Манасија и Јефреј;

29. Синови Манасијини: од Махира породица Махирова; а Махир роди Галада, од којег је породица Галадова.

30. Ово су синови Галадови: од Ахијезера породица Ахијезерова; од Хелева породица Хелекова;

31. Од Есријла породица Есријлова;

32. Од Симасра породица Симасрова;

33. Од Омера породица Омерова; од Омера син Оферов немаше синова него кћери, којима су имена Манасија и Ела и Мелха и Терса.

34. То су породице Манасијине, а од њих бјеше избројенијех педесет и двије тисуће и седам стотина.

35. Синови пак Јефремови по породицама својим: од Сутада породица Сутадова; од Вехра породица Вехерова; од Тахана породица Таханова.

36. А ово су синови Сутадови: од Ерана породица Еранова.

37. То су породице синова Јефремових

вијех; а међу њима бјеше избројенијех тридесет и двије тисуће и пет стотина.

То су синови Јосифови по породицама својим.

38. А синови Венијаминови по породицама својим: од Веле породица Веллина; од Авсвила породица Авсвилова;

од Ахирама породица Ахирмова;

39. Од Суеама породица Суеамова; од Уфеама породица Уфеамова.

40. А Велини синови бјеху: Адер и Наман; од Адера породица Адерова;

од Намана породица Наманова.

41. То су синови Венијаминови по породицама својим, а међу њима бјеше избројенијех четрдесет и пет тисућа и шест стотина.

42. А ово су синови Данови по породицама својим: од Самера породица Самерова; то је род Данов по породицама својим.

43. У свијем породицама Самејевијем бјеше избројенијех шездесет и четири тисуће и четири стотине.

44. Синови Асирови по породицама својим: од Јамина породица Јаминова;

од Јесуја породица Јесујева; од Верије породица Вериина.

45. Синови Вериини: од Ховера породица Ховерова; од Мелхила породица Мелхилова.

46. А кћери Асирове бјеше име Сара.

47. То су породице синова Асирових: а међу њима бјеше избројенијех педесет и три тисуће и четири стотине.

48. Синови Нефталитови по породицама својим: од Асила породица Асилова; од Гунија породица Гунијева;

49. Од Јесера породица Јесерова; од Селима породица Селимова.

50. То је род Нефталитов по породицама својим, а међу њима бјеше избројенијех четрдесет и пет тисућа и четири стотине.

51. То су избројени међу синовима Израљевим, шест стотина и једна тисућа и седам стотина и тридесет;

52. А Господ рече Мојсију говорећи:

53. Тиме нека се подијели земља у наследство према броју имена;

54. Којих има више, подај им веће мање; сви према броју избројенијех својих нека имају наследство.

55. Али ждриједом нека се подијели

земља; по именима племена отаца својих нека добију наследство.

56. Ждриједом нека се подијели земља међу њима, било велико или мало.

57. А ово су избројени између Левитових породицама својим: од Гирсона породица Гирсонова; од Ката породица Катова; од Мерарија породица Мераријева.

58. Ово су породице Левитске: породица Ловенијева, породица Хезронова, породица Малијева, породица Мусијева, породица Корејева. А Кат је родио Амрама.

59. А име је жени Амрамовој Јохавета, кћи Левинева, која му се родила у Мисру; а она роди Амраму Арона и Мојсија, и Марију сестру њихову.

60. А Арону се роди Надав и Авнуја и Елеазар и Итарар.

61. Али Надав и Авнуја погибоше кад принесеше туђ огњак пред Господом.

62. И бјеше их избројенијех двадесет и три тисуће, снега мупкиња од једнога мјесеца и више; и не бише бројени међу синове Израљеве, јер им није дано наследство међу синовима Израљевим.

63. То су избројени, кад Мојсије и Елеазар свештеник избројеше синове Израљеве у пољу Моавском на Јордану према Јерихону.

64. А међу њима не бјеше ни један од оних који избројеше Мојсије и Арон свештеник кад бројеше синове Израљеве у пустињи Синајској.

65. Јер Господ бјеше рекао за њих: помријеше у пустињи. И не оста их ни један осим Халева сина Јефониина и Исуса сина Навина.

ГЛАВА 27.

17. Који ће излазити пред њима и који ће долазити пред њима, који ће их изводити и опет доводити, да не би био збор Господњи као оне који немогу пастира.

18. А Господ рече Мојсију: узми у себи Исуса сина Навина, човјека у ком је дух мој, и метни руку своју на њ.

19. И изведи га пред Елеазара свештеника и пред сав збор, и подај му

збором, постави човјека над овим збором,

17. Који ће излазити пред њима и који ће долазити пред њима, који ће их изводити и опет доводити, да не би био збор Господњи као оне који немогу пастира.

18. А Господ рече Мојсију: узми у себи Исуса сина Навина, човјека у ком је дух мој, и метни руку своју на њ.

19. И изведи га пред Елеазара свештеника и пред сав збор, и подај му збором, постави човјека над овим збором,

17. Који ће излазити пред њима и који ће долазити пред њима, који ће их изводити и опет доводити, да не би био збор Господњи као оне који немогу пастира.

18. А Господ рече Мојсију: узми у себи Исуса сина Навина, човјека у ком је дух мој, и метни руку своју на њ.

19. И изведи га пред Елеазара свештеника и пред сав збор, и подај му збором, постави човјека над овим збором,

20. И подиђу му оа славе своје, да га слашна сав збор синова Израилјевијех.
21. И нека стаје пред Елеазара светогне, да га пита за суд Урим пред Господом; по заповијести његовој нека полазе и по заповијести његовој нека долазе он и сви синови Израилјеви с њим и сав збор.
22. И учини Мојсије како му заповиједи Господ; и узев Исуса постави га пред Елеазара свештеника и пред сав збор.
23. И лету руке своје на њ, и даде му заповијести, како бјеше заповиједио Господ преко Мојсија.

ГЛАВА 28.

Још рече Господ Мојсију говорећи:
1. Заповиједи синовима Израилјевијем, и реци им: приносе моје, хљеб мој, жртве што ми се сажужу за угодни мирис, позите да ми приносите на вријеме.
3. Реци им дакле: ово је жртва ошњена што ћете приносити Господу: два јагњета од године здрава, сваки дан на жртву паљењцу без престанка:
4. Једно јагње приноси у јутру, а друго јагње приноси у вече,
5. И десетину ефе бијелога брашна за дар смијешана с четвртном ина чистога уља.
6. То је жртва паљењца свагдашња, која ти приносе на гори Синајској за мирис угодни, жртва огњена Господу.
7. И наљев њемин да буде четврт ина на свако јагње; у светињи приноси наљев добра пића Господу.
8. А друго јагње приноси у вече; дар као у јутру и наљев његов приноси за жртву огњену, за угодни мирис Господу.
9. А у суботу два јагњета од године здрава, и двије десетине бијелога брашна смијешана с уљем за дар с наљевом његовијем.
10. То је суботна жртва паљењца сваке суботе, осим свагдашње жртве паљењце и наљева њезина.
11. И у почетак месеца својих приноси Господу жртву паљењцу, по два телета и једнога овна и седам јагњаца од године здравих;
12. И три десетине бијелога брашна помијешана с уљем за дар на свако теле, и двије десетине бијелога брашна помијешана с уљем за дар на овна;

13. И по једну десетину бијелога брашна помијешана с уљем за дар на свако јагње; то је жртва паљењца на угодни мирис, жртва огњена Господу.
14. А наљев њихов да буде вина по ина на теле, трешина ина на овна, и четврт ина на јагње. То је жртва паљењца у почетак месеца, свакога месеца у години.
15. И јарца једнога за гријех, осим свагдашње жртве паљењце, приноси Господу с наљевом његовијем.
16. А првога месеца четрнаести дан да је пасха Господу;
17. А петнаести дан тога месеца празник: седам дана једите пријесте хљебове.
18. Први дан нека је сабор свети; никакога посла ропскога не радите.
19. Нечо приносите Господу жртву паљењцу, два телета и једнога овна и седам јагњаца од године, све да вам је здраво;
20. А дар уз њих бијелога брашна помијешана с уљем три десетине уза свако теле и двије десетине уз овна приносите.

21. По једну десетину приносите уза свако јагње од очишћења, ради очишћења вашег.
22. То приносите осим јутрење жртве паљењце, која је жртва свагдашња;
23. Тако приносите сваки дан за очишћење на угодни мирис Господу, осим свагдашње жртве паљењце и њезина наљева приносите.
24. И седам дан да имате свети сабор; посла ропскога ни једнога не радите.
25. И на дан првина, кад приносите нов дар Господу последи својих недеља, да имате сабор свети, ни једнога посла ропскога не радите;
26. Нечо приносите жртву паљењцу за угодни мирис Господу, два телета једнога овна, седам јагњаца од године;
27. И дар уз њих: бијелога брашна помијешана с уљем по три десетине уз теле, двије десетине уз овна,
28. По једну десетину уза свако јагње од очишћења седам јагњаца;

149
је десетине уза свакога овна од она два овна,
15. И по једну десетину уза свако јагње од очишћења четрнаест јагњаца;
16. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљењце и дара њезина и наљева њезина.
17. А други дан дванаест телата, два овна, четрнаест јагњаца од године здравих;
18. И дар њихов и наљев њихов, уз теле, уз овнове и уз јагњаче, по броју њихову, како је уређено;
19. И јарца једнога за гријех, осим свагдашње жртве паљењце и дара њезина и наљева њезина.
20. А трећи дан једанаест телата, два овна и четрнаест јагњаца од године здравих;
21. И дарове њихове и наљеве њихове, уз теле, уз овнове и уз јагњаче, по броју њихову, како је уређено;
22. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљењце и дара њезина и наљева њезина.
23. А четврти дан десет телата, два овна, четрнаест јагњаца од године здравих;
24. И дар њихов и наљеве њихове, уз теле, уз овнове и уз јагњаче, по броју њихову, како је уређено;
25. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљењце и дара њезина и наљева њезина.
26. А пети дан девет телата, два овна, четрнаест јагњаца од године здравих;
27. И дар њихов и наљеве њихове, уз теле, уз овнове и уз јагњаче, по броју њихову, како је уређено;
28. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљењце и дара њезина и наљева њезина.
29. А шести дан осам телата, два овна, четрнаест јагњаца од године здравих;
30. И дар њихов и наљеве њихове, уз теле, уз овнове и уз јагњаче, по броју њихову, како је уређено;
31. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве паљењце и дара њезина и наљева њезина.
32. А седми дан седам телата, два овна, четрнаест јагњаца од године здравих;

ГЛАВА 29.

А седмога месеца први дан да имате свети сабор; посла ропскога ни једнога не радите; то да вам је трубно дан.
2. И приносите жртву паљењцу за мирис угодни Господу, једно теле, једнога овна, седам јагњаца од године здравих;
3. А дар уз њих бијелога брашна смијешана с уљем три десетине уз теле и двије десетине уз овна,
4. И по једну десетину уза свако јагње од седам јагњаца;
5. И једнога јарца за гријех, ради очишћења вашег.
6. Осим жртве паљењце у почетку месеца и дара њезина, и осим свагдашње жртве паљењце и дара њезина и наљева њихових по уредби њиховој, за мирис угодни, за жртву огњену Господу.
7. И десети дан тога месеца седмога да имате свети сабор; и мучите душе своје; не радите никакога посла;
8. Нечо приносите Господу за мирис угодни жртву паљењцу, једно теле, једнога овна, седам јагњаца од године, а нека вам је здраво;
9. И дар уз њих бијелога брашна помијешана с уљем три десетине уз теле, двије десетине уз овна,
10. По једну десетину уза свако јагње од очишћења седам јагњаца;
11. Јарца једнога за гријех, осим жртве за гријех ради очишћења, и осим свагдашње жртве паљењце и дара њезина и наљева њихових;
12. И петнаести дан тога месеца седмога да имате свети сабор; ни једнога посла ропскога не радите; него жртвуте правније Господу седам дана.
13. И приносите жртву паљењцу, огњену жртву за угодни мирис Господу, тринаест телата, два овна, четрнаест јагњаца од године, а нека су здрави;
14. И дар уз њих брашна бијелога смијешана с уљем по три десетине уза свако теле од тринаест телата, по дви-

33. И дар њихов и њашене њихове, уз теоче, уз оковне и уз јагаљце, по броју њихову, како је уређено;

34. И јарца за гријех, осим свагдашње жртве пашенице и дара њезина и њашена њезина.

35. А осми дан да нам је празник; ни једнога посла ропскога не радите.

36. Него принесите жртву пашеницу, жртву огњену за угодан мирис Господу, једнога овна, седам јагаљца од године здрављих,

37. И дар њихов и њашене њихове, уз теле, уз овна и уз јагаљце, по броју њихову, како је уређено;

38. И једнога јарца за гријех, осим свагдашње жртве пашенице и дара њезина и њашена њезина.

39. То принесите Господу на празник своје, осим онога што бисте по заповјет или од своје воље принијели за жртве пашенице или дерове или њашене или жртве захвалне.

ГЛАВА 30.

И каза Мојсије синовима Израљевима јем све што му заповједи Господ.

2. И рече Мојсије кнезовима од племена синова Израљевљех говорећи: ово је заповједио Господ:

3. Када која човјек учини зајвет Господу, или се закуне њезаши се другом својом, нека не погази ријечи своје, него нека учини све што каже из уста његовијех.

4. А када жена учини зајвет Господу или се веже у младости својој, докле је у кући она својета,

5. И чује отац њезин за зајвет њезин или како се везала душом својом, па јој отац не рече ништа, онда да су тврди сви зајвети њезини, и све чим је везала душу своју да је тврдо.

6. Ако ли отац њезин порече то онај дан кад чује, зајвети њезини и чим је год везала душу своју, ништа да није тврдо; и Господ ће јој опростити, јер отац њезин порече.

7. Ако ли се уда на има на себи зајвет или изрече што на уста своја чим би се везала,

8. А муж њезин чувши не рече јој ништа онај дан кад чује, онда да су тврди зајвети њезини, и тврдо да је све чим је везала душу своју.

9. Ако ли муж њезин кад чује онај дан порече, узда да се зајвет који је био на њој или што је изрекла на уста своја те се везала; и Господ ће јој опростити.

10. А зајвет који учини удовица или пуштеница, и све чим веже душу своју, да јој је тврдо.

11. Али ако буде у кући мужа својета учинила зајвет и за што везала душу своју заклетвом,

12. И муж њезин чувши оћути и не порече, тада да су тврди сви зајвети њезини, и да је тврдо све за што је везала душу своју.

13. Ако ли то порече муж њезин онај дан кад чује, сваки зајвет који би изашао из уста њезинијех и све чим би везала душу своју да није тврдо; муж је њезин порекао, и Господ ће јој опростити.

14. Сваки зајвет и све за што би се везала заклетвом да мучи душу своју, муж њезин потврђује и укида.

15. Ако би муж њезин од дана до дана мучао, онда потврђује све зајвете њезине и све за што би се везала; потврђује, јер јој не порече у онај дан кад чу.

16. Ако ли порече по што чује, сам ће носити гријех њезин.

17. Ово су наредбе, које заповједи Господ Мојсију за мужа и жену, за оца и кћер у младости њезиној, докле је у кући оца својета.

ГЛАВА 31.

Олет рече Господ Мојсију говорећи:

2. Освети синове Израљеве на Мадјанцима, пак ћеш се онда прибрати роду својему.

3. И Мојсије рече народу говорећи: опремите између себе жуде на војску да иду на Мадјанце да учине освету Господу на Мадјанцима,

4. По тисућу од племена, од свакога племена Израљева опремите на војску.

5. И додеше од тисућа Израљевљих по тисућу од свакога племена, дванаест тисућа опремише на војску.

6. И посла Мојсије по тисућу од свакога племена на војску, и с њима Финеас сина Елеазара свештеника, и у њега бреху суди свети и трубе.

7. И завојштинше на Мадјанце, како заповједи Господ Мојсију, и побаци све мушкљње.

8. Побаци и цареве Мадјанске с дружина које им побаци. Езиона и Рокма и Сура и Ура и Ровока, пет царева Мадјанских, и Валама сина Беорова убише камен.

9. И заробише синове Израљевљех не Мадјанце и дјечу њихову, и заробише сви стоку њихову, крушну и ситну, и све благо њихово.

10. А мјеста њихова у којима живљаху и градове њихове све попалише огњем.

11. И све робље и вас палијен, жуде и стоку, узеше;

12. И поведоше к Мојсију и Елеазару свештенику и ка збору синова Израљевљех, и робље и остали палијен и добит у њој на пољу Мовском, које је на Јордану према Јерихону.

13. А Мојсије и Елеазар свештеници и сви кнезови од збора изидоше им на сусрет иза окола.

14. И Мојсије се разгњеван на војводе, на тисућнике и стотинаре, који се враћаху с војске;

15. И рече им Мојсије: а што остависте у животу све жене?

16. Та оне по ријечи Валамовој навраћаше синове Израљеве да згријеше Господу с Фегора, те дође она погубија на народ Господњег.

17. За то сада побјигте сву дјечу мушку, и све жене побјигте, које су познале човјека.

18. А дјевојке, које не познаше човјека, оставите у животу.

19. А ви останите изван окола седам дана; сваки који је убио кога и који се догакао убијенога, очистите се трећи дан и седми дан, себе и робље своје.

20. И све хаљине и све ствари кожне и све што је од востријети и све судорене очистите.

21. И рече Елеазар свештеник војницима, који бијашу ишли на војску: ово је наредба и закон што је Господ заповједио Мојсију:

22. Злато, сребро, мјед, гвозђе, коштер и олово,

23. Што год подноси вагру, пропустите кроз вагру, и очистите се, али је душе,

по што се очисти водом очишћења; а

што год не подноси вагре, пропустите кроз воду.

24. И оперите хаљине своје седми дан, и бићете чисти; и онда ћете ући у њој.

25. Још рече Господ Мојсију говорећи:

26. Изброј све што је запалијењено, жуде и стоку, ти и Елеазар свештеник и поглавари од племена народнијех.

27. И раздијели све запалијењено на двоје: на војнике који су ишли на војску и на сав збор.

28. И узми дио за Господа од војника који су ишли на војску, по једну душу од педесет, и од жуди и од говеда и од магарца и од оваца.

29. Од њихове половине то узмите, и подajte Елеазару свештенику за принос Господу.

30. И од половине која допадне синовима Израљевљем узми по једно од педесет, и од жуди и од говеда и од магарца и од оваца и од сваке стове, и то подaj Левитима који раде што треба за шатор Господњег.

31. И учини Мојсије и Елеазар свештеник како заповједи Господ Мојсију.

32. И бјеше палијена, што оста од племена који запалијени војска: шест стотина и седамдесет и пет тисућа оваца, 33. И седамдесет и двије тисуће говеда,

34. И шездесет и једна тисућа магарца,

35. И женскиња што не бјеше познало човјека, свега тридесет и двије тисуће душа.

36. А у половини, у дјелу онијех који бијашу ишли на војску, бјеше на број три стотине и тридесет и седам тисућа и пет стотина оваца,

37. А од тога дио Господу бјеше шест стотина и седамдесет и пет оваца;

38. И тридесет и шест тисућа говеда, а од тога дио Господу седамдесет и два;

39. И тридесет тисућа и пет стотина магарца, а од тога дио Господу шездесет и један;

40. И педесет тисућа душа жудских, а од тога дио Господу тридесет и двије душе,

41. И даде Мојсије Елеазару свеште-

ниву дно за принос Господу, као што збору Израјљском, добра за стоку, а му запоједи Господ.

42. А од друге половине, која допаде синонима Израјљевим, коју узе Мојсије од људи који беху ишли на војску,

43. (А и у тој половини, која допаде збору, бјеше три стотине и тридесет и седам тисућа и пет стотина оваца,

44. Тридесет и шест тисућа говеда, магараца,

45. И шеснаест тисућа душа људских)

46. Од те половине, која допаде синонима Израјљевим, узе Мојсије по једно од педесет, и од људи и од сто-

ке, и даде Левитима који раде што треба за шатор Господњи, као што му Господ заповједи.

47. И приступише к Мојсију војводе, тисућници и стотинари,

48. И рекоше му: сауге твоје пребројаше војнике који бијаху под нашим рукама, и ни једнога није мање.

49. За то приносимо Господу принос, сваки што је во задобио, заштићен за-

клада, волана, наручница, прстена, ободаца и ланчића, да би се очистиле

душе наше пред Господом.

50. И узе Мојсије и Елеазар свештеник од њих зато, свакојаке заклада.

51. А бјеше свега злата принесенога, што принесосе Господу тисућници и стотинари, шеснаест тисућа и седам стотина и педесет сикла.

52. А војници задржаше себи што који бјеше заплитио.

53. И узевши Мојсије и Елеазар за-та у шатор од састанка за сложен синонима Израјљевим пред Господом.

ГЛАВА 32.

А синови Рувимови и синови Гадови имаху врло много стове, и видјеше земљу Јазирску и земљу Галадску да је добра за стоку.

2. И дошавши синови Гадови и синови Рувимови рекоше Мојсију и Елеазар свештенику и кнезовима од збора говорећи:

3. Атарот и Девон и Јазир и Намра и Есеон и Елеалија и Севама и Навав и Веан,

4. Та је земља, коју Господ повори

с њима с ову страну Јордана ни даље, нарство Сиона цара Аморјскога и царство Ога цара Басанскога, земљу и градове по међама њезинијем, градове оне земље у насколо.

34. И саградиле синови Гадови Девон и Атарот и Ароир,

35. И Атрот-Сочан и Јазир и Јогвеју,

36. И Вет-нимру и Вет-аран, градове тврде, и торове за стоку.

37. А синови Рувимови саградиле Есеон и Елеалију и Ђиријатајим,

38. И Навон и Велмеон предјевурши им имена, и Сивму, и наДене Аруга имена градовима које саградиле.

39. А синови Махира сина Манасијана отидоше у Галад, и узеше га, и изагнаше Амореје који бијаху онде.

40. И Мојсије даде Галад Махиру сину Манасијину, који се онде насели.

41. И Јаир син Манасијин отиде и узе села њихова, и прозва их села Јаирова.

42. И Навав отиде и узе Кенат са селима његовијем, и прозва га Навав по имени својему.

ГЛАВА 33.

Ово су путови синова Израјљевих кад изађоше из земље Мисирске у четама својим под управом Мојсијевом и Ароновом.

2. И Мојсије пописа како изидоше и где стајаше по заповијести Господњој; и ово су путови њихови како путоваше.

3. Пођоше из Рамесе првога мјесеца петнаести дан, сутрадан посласе паске, и изидоше синови Израјљевии руком подигнутој пред очима свијех Мисираца.

4. А Мисирци погребанаху првенце које побѣ Господ међу њима, кад и на ботовима њиховијем изврши Господ судове.

5. И отишавши синови Израјљевии из Рамесе стадоше у обк у Сохоту.

6. А из Сохота отишавши стадоше у око у Етаку, који је накрај пустиње.

7. А из Етама отишавши савише к Ироту, који је према Велсефону, и стадоше у око пред Магдадом.

8. А од Ирота отишавши приђејоше преко мора у пустињу, и ипавши три дни преко пустиње Етама стадоше у око у Мери.

9. А из Мере отишавши дођоше у

с њима с ову страну Јордана ни даље, нарство Сиона цара Аморјскога и царство Ога цара Басанскога, земљу и градове по међама њезинијем, градове оне земље у насколо.

20. Тада им рече Мојсије: ако ћете учинити тако и ићи под оружјем пред Господом на војску,

21. Ако сваки од вас подоружјем приђе преко Јордана пред Господом, докле не отјера испред себе непријатеља својих,

22. И докле се не повори земља пред Господом, па се онда вратите и не отјерите Господу ни Израјљу, онда ће ова земља принасти вама у наследство пред Господом.

23. Ако ли не учините тако, гле, отјерашете Господу, и знајте да ће вас отјерати од земље ове, и сва стока ваша онде ће остати у градовима Галадских;

24. А сауге ће твоје приђећн, сваки вооружан, да се бјеже пред Господом, као што говори господар наш.

25. Тада Мојсије заповједи за њих Елеазар свештенику и Исусу сину Навину и главарима од домова отацких међу синонима Израјљевим,

26. И рече им: ако приђећу синови Гадови и синови Рувимови с нама преко Јордана, сви оружани, да се бију пред Господом, и кад вам буде земља покорена, онда подајте њима земљу Галадску у наследство.

27. Ако ли не приђећу с нама под оружјем, онда нека им буде наследство међу нама у земљи Хананској.

28. И одговорисе синови Гадови и синови Рувимови говорећи: како је Господ казао слугама твојим тако ћемо учинити.

29. Приђећу ћемо под оружјем пред Господом у земљу Хананску, а наше наследство да буде с ову страну Јордана.

30. И даде Мојсије синонима Гадовијем и синонима Рувимовијем и полковини племена Манасије сина Јосифова

162

42. А од друге половине, која допаде синонима Израјљевим, коју узе Мојсије од људи који беху ишли на војску,

43. (А и у тој половини, која допаде збору, бјеше три стотине и тридесет и седам тисућа и пет стотина оваца,

44. Тридесет и шест тисућа говеда, магараца,

45. И шеснаест тисућа душа људских)

46. Од те половине, која допаде синонима Израјљевим, узе Мојсије по једно од педесет, и од људи и од сто-

ке, и даде Левитима који раде што треба за шатор Господњи, као што му Господ заповједи.

47. И приступише к Мојсију војводе, тисућници и стотинари,

48. И рекоше му: сауге твоје пребројаше војнике који бијаху под нашим рукама, и ни једнога није мање.

49. За то приносимо Господу принос, сваки што је во задобио, заштићен за-

клада, волана, наручница, прстена, ободаца и ланчића, да би се очистиле

душе наше пред Господом.

50. И узе Мојсије и Елеазар свештеник од њих зато, свакојаке заклада.

51. А бјеше свега злата принесенога, што принесосе Господу тисућници и стотинари, шеснаест тисућа и седам стотина и педесет сикла.

52. А војници задржаше себи што који бјеше заплитио.

53. И узевши Мојсије и Елеазар за-та у шатор од састанка за сложен синонима Израјљевим пред Господом.

ГЛАВА 32.

А синови Рувимови и синови Гадови имаху врло много стове, и видјеше земљу Јазирску и земљу Галадску да је добра за стоку.

2. И дошавши синови Гадови и синови Рувимови рекоше Мојсију и Елеазар свештенику и кнезовима од збора говорећи:

3. Атарот и Девон и Јазир и Намра и Есеон и Елеалија и Севама и Навав и Веан,

4. Та је земља, коју Господ повори

162

42. А од друге половине, која допаде синонима Израјљевим, коју узе Мојсије од људи који беху ишли на војску,

43. (А и у тој половини, која допаде збору, бјеше три стотине и тридесет и седам тисућа и пет стотина оваца,

44. Тридесет и шест тисућа говеда, магараца,

45. И шеснаест тисућа душа људских)

46. Од те половине, која допаде синонима Израјљевим, узе Мојсије по једно од педесет, и од људи и од сто-

ке, и даде Левитима који раде што треба за шатор Господњи, као што му Господ заповједи.

47. И приступише к Мојсију војводе, тисућници и стотинари,

48. И рекоше му: сауге твоје пребројаше војнике који бијаху под нашим рукама, и ни једнога није мање.

49. За то приносимо Господу принос, сваки што је во задобио, заштићен за-

клада, волана, наручница, прстена, ободаца и ланчића, да би се очистиле

душе наше пред Господом.

- Елим, где бијаше дванаест студенца и седмдесет палмовијех дрвета, и ондје стадоше у око.
10. А из Елима отишавши стадоше у око код црвенога мора.
11. И отишавши од црвенога мора стадоше у око у пустињи Сину.
12. А из пустиње Сина отишавши стадоше у око у Равану.
13. А из Равана отишавши стадоше у око у Елусу.
14. А из Елуса отишавши стадоше у око у Рафидну, гдје немаше народ воде да пије.
15. А из Рафидна отишавши стадоше у око у пустињи Синајској.
16. А из пустиње Синајске отишавши стадоше у око у Киврот-атави.
17. А из Киврот-атаве отишавши стадоше у око у Асироту.
18. А из Асирота отишавши стадоше у око у Рагату.
19. А из Рагама отишавши стадоше у око у Ремнон-фаресу.
20. А из Ремнон-фареса отишавши стадоше у око у Лемвону.
21. А из Лемвона отишавши стадоше у око у Ресану.
22. А из Ресана отишавши стадоше у око у Мавелату.
23. А из Мавелата отишавши стадоше у око код горе Сафера.
24. А од горе Сафера отишавши стадоше у око у Харату.
25. А из Харата отишавши стадоше у око у Махдоту.
26. А из Махдота отишавши стадоше у око у Катгу.
27. А из Катата отишавши стадоше у око у Тарату.
28. А из Тарата отишавши стадоше у око у Метеку.
29. А из Метеге отишавши стадоше у око у Аслмону.
30. А из Аслмона отишавши стадоше у око у Мосироту.
31. А из Мосирота отишавши стадоше у око у Вангану.
32. А из Вангана отишавши стадоше у око у планини Гадау.
33. А из планине Гадава отишавши стадоше у око у Етевати.
34. А из Етевате отишавши стадоше у око у Енроту.
35. А из Енрона отишавши стадоше у око у Гесион-Гаверу.
36. А из Гесион-Гавера отишавши стадоше у око у пустињи Сину, а то је Кадис.
37. А из Кадиса отишавши стадоше у око код горе Ора на међи земље Едомске.
38. И изведе Арон свештеник на гору Ор по заповијести Господњој, и умрије ондје четрдесете године по изласку синова Израилевих из земље Мисирске, први дан петог мјесеца.
39. А Арону бјеше сто и двадесет и три године кад умрије на гори Ору.
40. Тада чу Хананеј цар Арадски, који живљаше на југу у земљи Хананској, да иду синови Израилеви.
41. По том отишавши од горе Ора стадоше у око у Селмону.
42. А из Селмона отишавши стадоше у око у Финону.
43. А из Финона отишавши стадоше у око у Овогу.
44. А из Овота отишавши стадоше око на хумовима Аваримским на међи Моавској.
45. А од тих хумова отишавши стадоше у око у Девон-Гаду.
46. А из Девон-Гада отишавши стадоше у око у Гелмон-Девлатату.
47. А из Гелмон-Девлатата отишавши стадоше у око у планинама Аваримским према Нававу.
48. А из планина Аваримских отишавши стадоше у око у пољу Моавском на Јордану према Јерихону.
49. И стајаху у околу крај Јордана од Есјмота до Вел-сатима у пољу Моавском.
50. И рече Господ Мојсију у пољу Моавском на Јордану према Јерихону говорећи:
51. Кажи синовима Израилевим и реци им: кад приђете према Јордану у земљу Хананску,
52. Отрјете од себе све који живе у оној земљи, и погрите све слике њихове резане, и све слике њихове ливене погрите, и све висине њихове оборите.
53. А кад их истрјете из земље, населите се у њој; јер сам вама дао ону земљу да је вапа.
54. И раздијелите је у наследство ждријебом на породице своје; којих има

рише, њима веће наследство подате; а којих има мање, њима подате мање наследство; које мјесто коме ждријебом донаде, оно нека му буде; на племена отаца својих раздијелите наследство.

55. Аво ли не отрјете од себе онијех који живе у оној земљи, онда ће они које оставите бити трње очима вашима и остани вашим бокovima, и пакостине вам у земљи у којој ћете живјети.

56. И што сам мислио учинити њима, учинићу вама.

ГЛАВА 34.

Још рече Господ Мојсију говорећи:

2. Заповиједи синовима Израилевим и реци им: кад дођете у земљу Хананску, та ће вам земља припасти у наследство, земља Хананска с међама својим.

3. Јужни крај да вам је од пустиње Сина уз међу Едомску, и да вам је јужна међа од бријета сланогa мора на исток;

4. И та међа нека се савије од југа к Аравину и иде до Сина, и нека се пружи од југа преко Кадис-Барне, а онда нека изиде на село Адар и иде до Аселмона;

5. По том нека се савије та међа од Аселмона до потока Мисирскога и иде до мора.

6. А западна међа да вам буде велико море; то да вам је западна међа.

7. А сјеверна међа ово да вам буде: од великога мора повуците себи међу до горе Ора;

8. А од горе Ора повуците себи међу како се иде у Емат, и та међа нека иде на Сада;

9. И нека иде та међа до Зеерона, и крај нека јој буде код села Енана; то да вам буде сјеверна међа.

10. А с истога повуците себи међу од села Енана до Сеема;

11. А од Сеема нека иде та међа к Ривали, с истога дође до мора Хиперота к истоку;

12. И нека се слугсти та међа ка Јордану, и нека изађе на слано море. Та ће земља бити вапа с међама својим у наволо.

13. И каза Мојсије синовима Израилевим да вам је наследство ово дао Господ.

17. Ово су имена људи који ће вам раздијелити у наследство земљу: Елеазар свештеник и Исус син Нави.

18. И по једнога кнеза из свакога племена узмите да дијели земљу.

19. А ово су имена тих људи: од племена Јудина Халев син Јефонии, 20. Од племена синова Симеуновијех Самуило син Емијудов.

21. Од племена Бенијаминова Елдав син Хаслонов,

22. Од племена синова Дановијех кнез Вогор син Јеслиннов,

23. Од синова Јосифовијех: од племена синова Манасијиних кнез Анило син Суфидов,

24. Од племена синова Јефремовијех кнез Камуило син Сафтавов,

25. Од племена синова Завулоновијех кнез Елисава син Харнахов,

26. Од племена синова Исахаровијех кнез Фалтило син Озанинов,

27. Од племена синова Асировијех кнез Ахиор син Селемијин,

28. И од племена Нефталимова кнез Фадаило син Амијудов.

29. Овима заповиједи Господ да раздијеле наследство синовима Израилевим у земљи Хананској.

ГЛАВА 35.

Још рече Господ Мојсију у пољу Моавском на Јордану према Јерихону говорећи:

2. Заповиједи синовима Израилевим нека даду од наследства својега Левитима градове, гдје ће живјети; и подиграва око градова подајте им,

3. Да у градовима живе, а у подграђама њиховим да им стоји стога и имаће њихово и све животиње њихове.

4. А подграђа која дате Левитима нека буду на тисућу лавата далеко од видова грађанских у наоколо.

5. За то измјерите иза свакога града на истов дивје тисуће лавата, и на југ дивје тисуће лавата, и на запад дивје тисуће лавата, и на сјевер дивје тисуће лавата, тако да град буде у средини. Толка нека буду подграђа њихова.

6. А од градова које дате Левитима одвојте шест градова за уточиште, да онамо утече ко би кога убио; и осам грађанских подграђа, да сваки са својим подграђем.

7. Свака градова, које ћете дати Левитима да буде четрдесет и два града, сваки са својим подграђем.

8. А тих градова што ћете дати од нацрта градова синова Израјљевих, од оних који имају више подграђа више, а од оних који имају мање подграђа мање; сваки према нацрту који ће имати нека да од својих градова Левитима.

9. Још рече Господ Мојсију говорећи: 10. Речи синовима Израјљевим и кажи им: кад приђете преко Јордана у земљу Хананску.

11. Од градова који вам допаду одвојте градове за уточиште да у њих утече крвник који убије кога нехотиче.

12. И ти ће вам градови бити уточишта од осветника, да не погине крвник докле не стане на суд пред збор.

13. И тако од тих градова које даде шест градова биће нам уточишта.

14. Три така града подајте с ову страну Јордана, а три града подајте у земљи Хананској, ти градови нека буду уточишта.

15. Синовима Израјљевим и дошљаку и страну, који се бави међу њима, нека тих шест градова буду уточишта, да утече у њих ко год убије кога нехотиче.

16. Али ако гвођем удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби таки крвник.

17. И ако каменом из руке, од којег може човјек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби таки крвник.

18. Или ако дрветом из руке, од којег може човјек погинути, удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби таки крвник.

19. Осветник нека погуби крвника, кад га удеси, нека га погуби.

20. Ако га из мржње туре, или се баци чим на њ пахљанице, те онај умре.

21. Или ако га из непријатељства удари руком, те онај умре, нека се погуби таки убијач, крвник је; осветник нека погуби тога крвника кад га удеси.

22. Ако ли га нехотиче туре без непријатељства, или се баци на њ чим нехотиче.

23. Или каменом, од којег може човјек погинути, ако се баци на њ нехотиче, те онај умре, а није му непријатељ, није му тражи за.

24. Тада да суди збор између убијача и осветника по овом закону.

25. И збор нека избави крвника из руке осветника и врати га у уточиште његово, куда је утекао, и онда нека остане докле не умре поглавар свештеника, који је помазан светим уљем.

26. Ако крвник како год изаде преко међе својег уточишта, у које је утекао, 27. И нађе га осветник преко међе осветник, не ће бити крив за крв.

28. Јер у уточишту својем ваља да стоји докле не умре поглавар свештеника; на кад умре поглавар свештеника, онда треба да се врати крвник у земљу нацрта својег.

29. Оно да вам је уредба за суђење од кољена до кољена по свијем становима нашим.

30. Ко би хтио погубити човјeka, по свједоцима нека погуби крвника; али један свједок не може свједочити да се ко погуби.

31. Не узимајте откупа за крвника, који заслужи смрт, него нека се погуби.

32. Ни од онога не узимајте откупа који утече у уточиште, да би се вратио да живи у својој земљи прије него умре свештеник.

33. Да не бисте скривали земље у којој сте, јер крв она саврши земљу, а земља се не може очистити од крви која се пролије на њој; друштво него крвљу онага који је пролије.

34. За то не скривите земље у којој наставате и у којој ја наставам, јер ја Господ наставам усред синова Израјљевих.

Тада приступише старјешине из породице синова Гадаа сина Махирова синови Манасијина од племена синова Јосифових, и рекосе пред Мојсијем и пред епископима, главарима од домова отачинских међу синовима Израјљевим, 2. И говорисше: господару нашем заповједи Господ да подијели жријебом земљу у нацрту синова Израјљевих; и господар наш има заповјест од Господа да да нацрт земље Сапада брата нашега кћерима његовим.

3. Ако се оне удаду за кога из другог племена синова Израјљевих, онда ће се нацрт земље њихово откинути од нацрта отаца племена у које се удаду, и тако ће се дио наш окривити.

4. И кад буде опросна година синова Израјљевих, онда ће остати нацрт земље њихово с нацртом отаца племена у које се буду удаде, и тако ће од нацрта племена отаца наших остати откинуто нацрт земље њихово.

5. Тада заповједи Мојсије синовима Израјљевим по заповјести Господовој говорећи: прано говори племе синова Јосифових.

6. Оно заповједи Господ за кћери Сапада које говори Мојсије свему Израјљу с ову страну Јордана, у пустињи, у коју према црвену мору, између Фарана и Годола и Довола и Асирота и Дизана.

7. Једнаст дана хода од Хорива преко горе Сира до Кадис-Барније.

8. А бјеше четрдесет година прије дан једнастог мјесеца, кад Мојсије каза синовима Израјљевим све што му бјеше заповједи Господ да им каже.

9. По што уби Сиона цара Аморејца који живљах у Есевону, и Огара Васаскога који живљах у Астароту и у Едрану.

10. С ову страну Јордана у земљи Мојсије поче Мојсије казивати овај закон говорећи:

6. Господ Бог наш рече нам на Хориву говорећи: доста сте били на овој гори.

7. Обрните се и подигните се и идите ка гори Аморејској и у сву околну земљу, у равнине и у брда и у долине, и на југ и на брегове морске, у земљу Хананску и на Ливан и до ријеке велике, ријеке Евфрата.

8. Ето, дао сам вам земљу, уђите у њу, и узмите земљу, за коју се заклео Господ оцима вашим, Авраму, Исаку и Јакову, да ће им је дати и смену њихову након њих.

9. И рекох вам онда говорећи: немојте вас носити сам.

падове и рече: нека се удаду за кога им буде воља, али у породици племена својег нека се удаду.

7. Да се не би преносило нацрт земље синова Израјљевих од једног племена на друго; јер ће синови Израјљевии држати сваки нацрт земље племена отаца својих.

8. И свака кћи у племенима синова Израјљевих којој допадне нацрт земље, нека се удаде за кога из породице племена оца својег, да би синови Израјљевии држали сваки нацрт земље племена отаца својих.

9. Да се не би преносило нацрт земље од једног племена на друго, него сваки из племена синова Израјљевих држи своје нацрт земље.

10. Како заповједи Господ Мојсију, тако учинише кћери Сапада.

11. Јер Мала и Терса и Егла и Мелха и Нуја, кћери Сапада, удадоше се за синове стричева својих.

12. У породице синова Манасије сина Јосифова удадоше се, и оста нацрт земље њихово у племену породице оца њихова.

13. То су заповјести и закони, које заповједи Господ преко Мојсија синовима Израјљевим у коју Моавском на Јордану према Јерихону.

ПЕТА КЊИГА МОЈСИЈЕВА

КОЈА СЕ ЗОВЕ ЗАКОНИ ПОНОВЉЕНИ.

ГЛАВА 1.

Ово су ријечи које говори Мојсије свему Израјљу с ову страну Јордана, у пустињи, у коју према црвену мору, између Фарана и Годола и Довола и Асирота и Дизана.

2. Једнаст дана хода од Хорива преко горе Сира до Кадис-Барније.

3. А бјеше четрдесет година прије дан једнастог мјесеца, кад Мојсије каза синовима Израјљевим све што му бјеше заповједи Господ да им каже.

4. По што уби Сиона цара Аморејца који живљах у Есевону, и Огара Васаскога који живљах у Астароту и у Едрану.

5. С ову страну Јордана у земљи Мојсије поче Мојсије казивати овај закон говорећи:

6. Господ Бог наш рече нам на Хориву говорећи: доста сте били на овој гори.

7. Обрните се и подигните се и идите ка гори Аморејској и у сву околну земљу, у равнине и у брда и у долине, и на југ и на брегове морске, у земљу Хананску и на Ливан и до ријеке велике, ријеке Евфрата.

8. Ето, дао сам вам земљу, уђите у њу, и узмите земљу, за коју се заклео Господ оцима вашим, Авраму, Исаку и Јакову, да ће им је дати и смену њихову након њих.

9. И рекох вам онда говорећи: немојте вас носити сам.